

עיריית תל אביב – דיון משותף לוועדת ביטחון והועדה למיגור אלימות

מיום רביעי, ו' תמוז התשפ"ה, 2/7/2025

משתתפים:

חיים גורן, סגן ראש העיר, יו"ר ועדת ביטחון
ליאור שפירא, מ"מ וסגן ראש העיר, יו"ר הועדה למיגור אלימות
ציפי ברנד, סגנית ראש העיר
שולה קשת, חברת מועצה
נוי אלרואי, חברת מועצה
מוטי רייף, חבר מועצה
רועי סולימן, עוזר לסגן ראש העיר
דני ויסמן, עוזר ומנהל לשכה סגן ראש העיר
אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי
קומראיל, קצין נפגעי עבירה מחוז ת"א
סאלח מולא, קצין נוער ונציג מרחב ירקון
גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב
דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח
ליאור, עו"ס מחלקת נוער בסיכון
זיו שחר, מנהלת פרויקט "שיחה לילית"
אלה בורוביץ', סגנית מנהל היחידה לנוער וצעירים
אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים
אבנר בנפשי, אגף הפיקוח
מני הרשטיק, ס' מנהל מוקד 106
אייל קידר, מנהל מטה חטיבת התכנון
איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית
שחר אקסמיט, המישלמה ליפו
יפעת זילבר, הרשות לחוסן ושוויון חברתי
יואב הרץ, מנהל התוכנית למניעת אלימות בעיריית ת"א
יובל רז, עוזרת סגן ראש העיר
נועם מורג, עוזרת סגן ראש העיר
לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים
גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים

פרוטוקול

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: שלום לכולם. אנחנו היום עושים ועדה משותפת לוועדת ביטחון והוועדה למיגור אלימות, שבה נדון על ההיערכות העירונית לקראת הקיץ.

חברים וחברות יקרים, תודה על ההזדמנות לפתוח את הדיון החשוב הזה. כיו"ר הוועדה למיגור אלימות, אני רואה במפגש המשותף שלנו היום, עם הוועדה לביטחון העירוני, הצעד הכי משמעותי בהיערכות הכוללת של העיר לאתגרי הקיץ. חודשי הקיץ הם הזדמנות, אבל גם סכנה. השעות הממושכת מחוץ למסגרת, שעות הפנאי הרבות וחיפוש אחרי ריגושים, כל אלה עלולים להוביל חלק מהנערים והנערות בעיר להתנהגות סיכונית. שתיית אלכוהול, שימוש בחומרים מסוכנים, אלימות ברחוב, ולפעמים גם מעורבות בפעילות פלילית. אנחנו כאן כדי לוודא שהקיץ הזה יהיה בטוח יותר לתושבים שלנו ולכולם. העירייה לא יכולה ולא צריכה לפעול לבד, רק בשיתוף פעולה בין כל הגורמים, משטרה, סל"ע, נציגי החינוך, הרווחה, יחידות הנוער, כל הנוכחים כאן, וההורים, כמובן, בני הנוער עצמם, נוכל לייצר פתרונות נכונים, זמינים ונגישים. לא פתרונות שמגיעים מלמעלה, אלא מענים אמיתיים שמדברים מן השטח. אנחנו נבקש היום להתמקד גם בהיערכות המעשית, תגבור הסיורים, הרחבת שעות הפעילות במוקדי הביטחון, יצירת מרחבים בטוחים ונגישים לצעירים, אבל לא פחות חשוב - ליצור אלטרנטיבות. הקיץ לא צריך להיות רק אתגר, הוא יכול להיות גם הזדמנות, הזדמנות להעצים, לשלב, להקשיב ולכוון. אני מודה לסגן ראש העיר, חיים גורן, יו"ר הוועדה לביטחון פנים, על המפגש החשוב, ולכל הנוכחים פה על המחויבות והנכונות לקחת חלק במאמץ הזה, ומאמין שבשיח משותף

נוכל להגיע לתוכנית עבודה שתייצר השפעה אמיתית בשטח. וכרגיל, אני מודה למוטי שמנהל אותי ומנהל את העניין, וטוב שבאת. שלך, חיים.

חיים גורן, יו"ר:

תודה רבה, ליאור. אז, זו הזדמנות קודם כול גם להודות ללנה מהמשרד לביטחון לאומי והרשות לביטחון קהילתי, וגם נציגי המשטרה שהגיעו שמצטרפים אלינו. מאוד חשוב לנו שיתוף הפעולה שלכם, כגופים משתפי פעולה עם העירייה בכל ההיבטים, כי בסוף אנחנו מאמינים שאנחנו מטפלים פה בסוגיות שרק חיבור נכון ושיתוף פעולה בכל הזרועות הרלוונטיות, ובין, נקרא לזה, טיפול מצד אחד ואכיפה מצד שני, רק הסנכרון הזה יכול לעבוד בסוגיות המורכבות שאנחנו נדבר עליהם היום. עכשיו, לפני שאני נותן ליואב את רשות הדיבור, אני אומר שלפני כשנתיים או משהו כזה, נכנסנו מחדש, אפשר לומר, לתוכנית של המשרד לביטחון לאומי, של הרשות לביטחון קהילתי, שיש פה בעצם מתכלל בתוך העירייה, שהוא מומחה מקצועית על ידי המשרד, יואב, שהוא אמור לקחת את כל הסיפור הזה של איך להפחית אלימות, איך ליצור אווירה בטוחה יותר בעיר, יותר רגועה, ויש לנו פה המון גופים עירוניים שעושים מאמצים אדירים, כל אחד בתחום שלו. אני חושב שהאקס פקטור, היכולת שלנו באמת לקחת צעד קדימה את כל הדבר הזה, זה לדעת איך לסנכרן בין כולם ואיך לחבר את המאמצים כדי ש-א', לא נעשה סתם עבודה כפולה, למשל שכולם יתמקדו באותו אזור ואזור אחר בכלל ישאירו בלי כלום, סתם, כדוגמה אני אומר. ו-ב', כדי באמת לנסות לייצר איזושהי חשיבה פורצת דרך, כי יש את הדברים שאנחנו עושים אותם ואנחנו כבר רגילים לעשות אותם ועשינו אותם לאורך כל השנים האחרונות, אבל האתגרים כל הזמן משתנים והעולם שאנחנו חיים בו הוא מאוד מאוד דינמי, כולכם יודעים את זה טוב מאוד, וכל הזמן אנחנו צריכים להתאים את עצמנו למציאות שמתנה, והיא כל הזמן משתנה, וכל הזמן יש אתגרים חדשים, אנחנו חייבים לענות על זה, וזה פה

המקום באמת של מישהו שמסתכל מלמעלה גם על הכל, לנסות לאבחן נכון את האתגרים האלה ולחפש את הפתרונות. אני אגיד דבר אחרון, שכמו בכל ועדת ביטחון, אני אומר שתמיד המטרה שלנו בקיום הוועדה הזאת היא מטרה כפולה- פעם אחת, זו ועדה, וכפי שציין ליאור, שתי הוועדות האלה, הן ועדות סטטוטוריות שמטרתן לשקף את הציבור את העשייה העירונית. בסוף מתפרסם פרוטוקול, אנחנו מפיצים אותו והוא מופיע באתר העירייה והוא נשלח לכל הגורמים הרלוונטיים, ואנחנו רוצים שאנשים בעיר יבינו מה אנחנו עושים בתחומים האלה, בטח ובטח בתחומים כאלה של עיסוק בנוער ובקיץ בהתנהגויות סיכוניות, שאלו נושאים מאוד רגישים שהרבה מאוד אנשים מדברים עליהם ומרגישים אותם וחווים אותם, אנחנו צריכים לשקף נכונה לציבור את העשייה שלנו, זו המטרה הראשונה. המטרה השנייה, היא גם להעלות צרכים, פערים, בקשות, הצעות, רעיונות, כל דבר שלא יהיה, מתוך השיח הזה, שאנחנו נרשום לעצמנו, ואז ניקח את זה הלאה, בין אם זה האגפים המקצועיים, כל אחד בתחומו. למשל, ביקשתי, ואני מודה למני ממוקד 106 שהגיע, בסוף תלונות יגיעו אליו, נכון? תלונות יגיעו אליו, והוא יצטרך לענות. הוא יצטרך לענות לפי מה שעולה פה בשולחן, למי נכון להפנות כל תלונה, כל סוג של בעיה, אז כל דבר כזה זה ברמה שלכם וגם ברמה שלנו, כנציגי ציבור, חברי מועצה וסגני ראש העיר, לקחת דברים שאתם תאמרו פה, אם זה פערים, אם זה צרכים, בקשות וכן הלאה, ולהעלות אותם להנהלת העירייה כדי לנסות לתגבר ולמצוא את הדרכים לענות על הצרכים האלה, בין אם זה תקציבים, משאבים, או כאלה ואחרים, בסדר? זהו, זו הייתה הפתיחה, ניתן ליואב להציג.

יואב הרץ, מנהל התוכנית למניעת אלימות: החל מחודש אפריל, כל יחידות העירייה נכנסו למצב של היערכות, של תוכניות לקיץ. פה יש בעצם את הריכוז של הדברים העיקריים שכל יחידה תציג לגבי ההערכות. צריך לשים לב

בכוכבית, אנחנו גם נערכים רגע מחדש וחושבים על תגבור של עוד פעילויות ועוד מענים לאור סוגיית המלחמה, המפונים שנמצאים פה בעיר, לא רק המפונים של העיר תל אביב אלא גם של חולון, רמת גן ובת ים. יש פה סיוע גדול של משרד בט"ל גם בתקציבים ייעודיים לנושא הזה. אנחנו רואים ונראה איך אנחנו ממשיכים לתגבר את הפעילות גם התמיכתית להורים ולנוער וגם במרחב הציבורי. דרור, גיל, שלכם.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: טוב, אז אני אתחיל. מרחב דרום-מזרח, מי

שלא מכיר, מזרח לאילון, מצפון זו נחלת יצחק, יורד למטה עד התקווה ומשתרע עד כפר שלם. בעצם, זה מסתיים בדרך הטייסים. מרחב גדול מאוד. מבחינת כל מיני אירועים שאנחנו חווים, גם לפני החורף התחלנו בעצם להתעסק עם הדבר הזה, ועכשיו לקראת הקיץ אנחנו, באמת, הייתה את האפיזודה של המלחמה, אנחנו כבר רואים איזשהו גידול באירועים, כמובן, אירועי שוטטות, ונדליזם, אירועי אלימות, כל מיני קבוצות שמתכנסות ועושות רעש ומטרידים את התושבים שעוברים במרחב הציבורי, אם זו נסיעה פרועה ומסוכנת, פארק דרום זה באמת קטסטרופה, ילדים ונערים על קורקינטים, על אופניים, סכנת נפשות. פריצה למרכזים קהילתיים ולכל מיני מקומות מסחריים. שימוש מופרז, אנחנו עדים לשימוש באלכוהול ובחומרים ממכרים, וכן הלאה וכן הלאה. תראו, מה שמאפיין את האזור שלי, זה שהוא תא שטח גדול, תא שטח גדול עם המון המון נקודות חמות. אנחנו עדים לעלייה, אני בתפקיד בקושי שנתיים, ואפילו אני מרגיש את העלייה הזאת של המקרים באלימות ואת הדיווחים. כנופיות שכולם רואים שזו תופעה שהולכת וגואה. תחושת חוסר ביטחון, מאוד מאוד ניכרת התושבים, גם של העובדים שלנו, אני בעצם מזהה את זה גם מהעובדים שלי במרכזים הקהילתיים, אם זה ברחבת בית דני, בגן התקווה, באורים ובכפר שלם. חשוב לי לפני שאני ממשיך, לציין עוד משהו מאוד-מאוד חשוב, שאני

בטוח שכולם יסכימו איתי- מדובר לא רק בנוער, יש פה עשייה מדהימה של יחידת הנוער. אנחנו עדים לזה שהגיל הולך ויורד, אנחנו רואים ילדים שמתנהגים בצורה מחפירה, בצורה שהגיל, טווח הגילים שבעצם משתתף בתופעות האלה, הולך ויורד עם השנים.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: מחפירה או עבריינית?

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: מחפירה ועבריינית.

אני רוצה להגיד שגם בקהילה הזרה של מבקשי המקלט, אנחנו רואים אפילו עוד יותר, זאת אומרת הגילאים עוד יותר הולכים ויורדים, אתה רואה ילדים ממש בגילאים קטנים שמתנהגים בצורה מאוד אלימה. מבחינת נקודת חמות, אצלנו במרחב זה רחבת בית דני, זה גינת גן התקווה, פארק דרום, גינת ראש הכפר, מח"ל פינת משה דיין, מגדלי TLV, פארק וולפסון, חורשת עירוני ט', יש המון המון נקודות, המון נקודות, גם לא נגעתי בכולן, המרכזיים זה בעיקר בית דני, גן התקווה, כפר שלם באזור ראש הכפר שם, פארק דרום בכלל יש שם הצטברות של תלונות מטורפת, מטורפת, אז שם זה שטח מאוד חם. מבחינת פעילות ייחודית, קודם כל, לפני המלחמה, ממש ימים ספורים לפני שפרץ המבצע, אנחנו עשינו ישיבת התנעה של כל המרחב, כל הגורמים, הגיעו המון גורמי משטרה, באמת, יאמר לזכותם, גם בילוש נוער, גם שיטור קהילתי, גם סיורים וסל"ע, וכלל הגורמים, אם זה חינוך ונוער. היה מאוד ארוך, והיה מצד אחד מאוד מציג ויפה, והפערים שעלו שם הם ברורים- תחושת חוסר ביטחון, באמת, אם אלו תושבים שנגיד פותחים קריאה או נגיד מתקשרים, עד שמגיע הסיור, יש לנו, זה ממש חורים שחורים במרכז. זאת אומרת, יש שם מחסור בתאורה, במצלמות, בסיורים, בנראות. קצת דברים שאנחנו עושים, כמו שאמרתי, אנחנו בעצם מנסים לאגם את המשאבים ויש לנו איזשהו פורום שאנחנו מנהלים סביב הנושא הזה, קבוצת ווטסאפ גם של ציר שהוא חינוכי, שמרכז את כלל המענים של העירייה, שכמו

SUMIT. נוצר על ידי

שאמרת, ניתנים על ידי חינוך ומרכזי נוער, ובאמת כל העשייה המפוארת שיש. וגם פה, הולכים להציג הרבה מענים, מענים יוצאים מן הכלל, אבל גם יש מחסור גדול בכוח אדם. ושורה תחתונה, זה לא מספיק. המענים שיש לנו עם הנגרר, פארק דרום, מרכזי הנוער וכל המענים המפוארים שהעירייה נותנת, דבר אחד מאוד ברור עלה מהמפגש הזה על ידי כלל הגורמים זה שזה לא מספיק. זה הרבה, אבל זה לא מספיק. אנחנו בשיתוף פעולה ובתיאום מול הגורמים העירוניים והמשטרתיים. כתבתי פה באמת, ככה, על קצה המזלג, פערים- זמן תגובה למקרים בזמן אמת, מחסור במענה, טוב, מרכז דרום כאלה לא פועל במרחב שלי, שהוא נותן מענה לקהילה הזרה. זה גם ישופר, וכרגע בקיץ הקרוב יש לנו רכוז שבאמת עם העזרה של יואב במימון, אנחנו מחזיקים שם רכזת שגם צמחה במניישים, שהיא בעצם מפעילה פעילויות לקהילה הזרה, וזה נותן מענה רק בגן התקווה. זהו. בקיצור, הולך להיות קיץ מאתגר, ואני מקווה, באמת, אני מייחל שהוועדה הזאת תוליד עוד תקציבים לפעילויות, עוד מצלמות, עוד נראות בשטח. זהו, תודה לכולם.

מוטי רייף, שוויץ מגדרי : שאלה לי אליך. כשאתה מדבר על הנוער, אתה מדבר על בניס בלבד?

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח : תשמע, בעיקר. לא רק, אבל.

מוטי רייף, שוויץ מגדרי : יש בנות בתוך כל הכנופיות האלה?

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח : לא. בכנופיות לא, אני לא מכיר תופעה כזאת של בנות.

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויץ חברתי : לא, יש.

מוטי רייף, שוויון מגדרי : יש כנופיות של בנות?

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי : יש גם בנות.

מוטי רייף, שוויון מגדרי : באיזה גילאים מדובר?

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי : מ-8.

מוטי רייף, שוויון מגדרי : בנות בנות 8?

אלה בורוביץ', סגנית מנהל היחידה לנוער וצעירים : הילדים האלה הרבה פעמים מופעלים על ידי ילדים בוגרים מהם, זה כבר קשה להגיד איפה זה מתחיל.

מוטי רייף, שוויון מגדרי : אבל זה בנים בנות ביחד או בנות בנפרד?

אלה בורוביץ', סגנית מנהל היחידה לנוער וצעירים : יש הכל מהכל. ליאור, תיקח אותו לסיור.

חיים גורן, יו"ר : הוא אומר בעיקר, מוטי, הסיפור הוא בעיקר הבנים. זה לא שאין זה לא שאין בנות, יש, אבל בעיקר בעיקר הדגש הוא על כנופיות של בנים.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח : בעיקר, אנחנו רואים בסרטונים, אלו שפורצים, אלו שזורקים אבנים, אלו שמטרידים עוברים ושבים, אלו שעושים ונדליזם, אנחנו, מה שאנחנו רואים ומכירים, אני, מהניסיון שלי, יותר בנים, כנופיות של בנים, כמו שאמרתי, גם מבקשי מקלט, וגם, אלה הזכירה את זה וזו נקודה מאוד בעייתית, אנחנו עדים לראות ילדים בגילאים מאוד מאוד צעירים מופעלים על ידי תיכונסטטים, על ידי גדולים, על ידי על ידי משפחות פשע, בסדר? יש משפחות פשע שמגייסות ילדים. ילדים. זו תופעה שהיא מצערת, כמו שאמרתי.

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי : זה בעיקר מבקשי מקלט.

אלה בורוביץ', סגנית מנהל היחידה לנוער וצעירים: כן. מכיתה ד'-ה' שולחים אותם לבצע כל מיני מעשים ואין להם ברירה, זה לא שהם מחליטים להשתתף.

חיים גורן, יו"ר: טוב, בואו נתקדם ואחרי זה אולי נרכז את השאלות בסוף.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: אז אני מנהל את מרחב קהילתי דרום-מערב. מערב לאיילון, לא יפו. כלומר, פלורנטין, נווה שאנן, שפירא, קרית שלום ונווה עופר. בכל קיץ, אני חושב שתמיד בדרום אנחנו בהיערכות ובכנות לשעמום של הנוער ומה שהוא מוליד. בעיות חברות נוער בגינות, בלילות, אלכוהול, ונדליזם, שימוש בסמים וחומרים ממכרים, זה היה וזה ממשיך להיות העיסוק שלנו בקיץ בשכונות השונות, רק שאצלו במרחב, באופן מוגבר, בשנה וחצי האחרונות, אנחנו מתמודדים עם תופעת השוטטות של הילדים מהקהילה הזרה והחברות, הכנופיות, וה-"SSQ" וכל מה שהוליד הסיפור הזה משם, בערך מדצמבר 2023. קצת אחרי שהורים שלהם חזרו לעבודה, אחרי ההדממה שהייתה לנו ב-7 באוקטובר, כשהעסקים חזרו, כשהמסעדות חזרו וההורים יצאו מהבית, התופעה הזאת של שוטטות בשכונת שפירא בעיקר ובסביבותיה, התחילה. אנחנו מאז במאמץ מאוד מוגבר כעירייה להתמודדות עם התופעה. כלל הגורמים העירוניים, מכל מי שיושב פה, אנחנו בפורומים פעם בשבוע-שבועיים על שפירא ועל נווה שאנן, ואנחנו נותנים מענים מיוחדים גם סביב גינת דה מודינה שהיא נקודה חמה, ושפירא בכלל, נווה שאנן, והגינות שליד קאנטרי גורן-גולדשטיין ופארק החורשות, יש שם מתחם שלם, פוליגון שלם שהכנופיות מסתובבות בהם. אז, אלו שני אתגרים שונים שיש לי במרחב- אחד, הנוער הישראלי, הכללי, מכל המגזרים, ושעמום הקיץ שלו, ושתיים, החברות של בעיקר הילדים מהקהילה הזרה, כל מה שתואר פה.

מוטי רייף, חבר המועצה: אני רוצה לשאול אותך שאלה, ברשותך.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: כן.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: אני לא מומחה גדול, אוקיי? בעבר, כשהיו לנו כל מיני מקרים של זנות, אלכוהול, כל מיני דברים, אז היינו שמים תגבור מאוד גדול של סל"ע באותם אזורים, ומה שהיה קורה, מהניסיון שלי, הם פשוט היו נודדים למקומות אחרים, ובכלל לערים אחרות, כולל גם פיתוח העיר. כאן, כשמדובר על ילדי המקום, זו עכשיו השאלה.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: מה קרה?

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: לא, גם אם נשים סל"ע או משטרה או משהו, הם עדיין יהיו, הם לא ייעלמו.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: לא, תראה, הייתה תקופה שסל"ע והמשטרה לחצו מאוד את הכנופיות הגדולות, את ה- "SSQ", את הפושעים בגילאי סמי-נוער, כאילו, 10-14. הם גם נדדו למרכז העיר, ראינו, וצפון העיר והטיילת, והילדים לתקופה התפזרו למגרש של המרכז הקהילתי, לגינות בקריית שלום שפחות היינו בהן, אבל זאת שכונה ש- 50 אחוז מהילדים שגרים בה, הם חסרי מעמד, שכונת שפירא.

חיים גורן, יו"ר: אולי תגיד איזו מילה גם באמת על סדרי הגודל, פחות או יותר.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: של מה?

חיים גורן, יו"ר: אתה אומר אחוזים, אבל מבחינת סדר הגודל, על כמה נערים משוטטים, ילדים, נערים משוטטים ברחובות אנחנו מדברים? כאילו, ברגע נתון.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: בשיא של זה, באביב שעבר, לפני שהתגברנו על התופעה, היו 80-100 ילדים שמסתובבים ביחד בחבורה שנמשכת לאורך רחוב דה-מודינה, בעל העקדה, ממש עשרות. אנחנו בקיץ שעבר

הצלחנו באופן משמעותי בעצם לקחת את הילדים ולפזר אותם, גם במסגרות חיוביות שונות ובדברים שונים. בסתיו, התופעה הזאת די הצטמצמה ועכשיו היא חוזרת וגדלה. זה עדיין לא במספרים שהיינו בהם באביב 2024, אבל 30 ילדים בחבורה וכמה כאלה בשכונה, כן, זה כבר חזר על עצמו.

חיים גורן, יו"ר: ואצלך, דרור, זה אותו דבר?

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: כן, כן.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: רגע, אני אגיד עוד מילה שנייה לגבי הגיאוגרפיה של המרחב. זה טיפה נרגע עכשיו, אבל בכל התקופה של הסכסוכים הפנימיים בתוך הקהילה הזרה בין המתנגדים לתומכי המשטר באריתריאה, שכונת התקווה סומנה כמקום מסוכן, רוב הרציחות קרו בה, ושכונת שפירא סומנה כמקום בטוח. ואנחנו יודעים את זה שההורים אמרו לילדים שלהם "אתם מסיימים בית ספר, תישארו בשפירא, תחזרו הביתה ב- 23 בלילה, גם אם אתם גרים בתקווה או בכפר שלם או בכל מקום אחר", וזה חלק מהתופעה, ששפירא סומן כאזור בטוח לשהייה של ילדים עד שההורים מסיימים את העבודה שלהם. אני רגע אדבר על מרכז דרור בשביל המענים ואז נרחיב את השיחה?

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: אני רק רוצה לענות בקצרה, על מה שאמרת על זה. אצלנו בבית דני, ברחבת בית דני, בקיץ שעבר הייתה ניידת סטטית של סל"ע, וזה עשה את העבודה. זה חד משמעית עשה את העבודה. זאת אומרת, זה לא שהפחית לגמרי את זה.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: אבל נוצרה בעיה בגן התקווה.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: כן, אבל.

חיים גורן, יו"ר: לא, ליאור אומר, השאלה אם זה שלח אותם למקום אחר, ואז אותה הבעיה במקום אחר, או שזה פיזר אותם למקומות אחרים.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: אני חושב.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: דרור, ילדים שגרים בשכונת שפירא, למה לפזר אותם אם הם גרים בשכונת שפירא?

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: לפעילות החיובית. הם יכולים להיות שם, פשוט לעשות דברים חיוביים.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: אנחנו תמיד בעד באמת להגדיל יותר את הפעילות החינוכית ואנחנו עושים יותר פעילויות של כדורגל, של ריקוד וזה, תמיד אנחנו בעד זה. אבל, אני כן חושב שהגברת הנראות באזורים המרכזיים, כמו רחבת בית דני, גן התקווה, שפירא, אני כן חושב שיש לזה משמעות, ובעיניי זה חיובי. שוב, בגבול הטעם הטוב, צריך לראות שזה לא מתנגש עם הפעילויות שלנו, אנחנו לעולם נעדיף את הציר החינוכי, אבל זה חשוב מאוד.

מוטי רייף, חבר המועצה: זה בהחלט מרגיע באיזשהו מקום.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: אני אגיד כמה מילים במענים על מרכז דרור ואז נתקדם. ב-2022, מנהל קהילה הקים את מרכז קהילתי דרור, שבעצם בא לתת מענה קהילתי, בדגש על האוכלוסייה חסרת המעמד שלא הצליחה להשתלב במרכזים הקהילתיים השונים שלנו, מתוך ראייה של הצרכים המיוחדים של הקהילה הזאת. בתפיסה אז, הוא מוקם בנווה שאנן ברציפים, תוך תפיסה ששם רוב הקהילה גרה ושזה צמוד לאיפה שהם חיים ונמצאים. הפעילות שם הלכה והצטמצמה, גם

כי עבור הקהילה חסרת המעמד גינת הרצפים הפכה למקום מסוכן ושלילי, ואנחנו הבנו שאנחנו מפספסים מכל הכיוונים את הפוטנציאל של מה שקורה שם. היום בגינת הרצפים יש פעילות מבוגרים של מרכז דרור ואת המטה, ובעצם אחרי עבודה מאוד מאומצת של הרבה אנשים בעירייה ובמנהל, אנחנו בקיץ הזה פותחים, וכבר פתחנו מועדון ילדים ונוער חדש ברחוב גולומב בפאתי שכונת שפירא, שמפעילים אותו מרכז דרור, במטרה שיהיה מועדון ילדים ונוער לקהילה חסרת המעמד. אני אגיד, אנחנו מנהל קהילה. אנחנו לא נוער בסיכון, ולא "אכפת בלילה". המטרה היא שהחברה הנורמטיביים, שמרכז הנוער, יגיעו אלינו, לפעילות נורמטיבית, סמי תנועת נוער, מני"ש, כל מיני מסגרות שיש לנו לילדים הישראלים, במטרה לצמצם את גודל הכמות של הילדים שנמצאים ברחוב ולקחת אותם מתופעות השוליים לתופעה חיובית. זה לא מועדון נוער בסיכון, זה לא מועדון נוער שאמור לקחת את ה-SSQ ולעשות להם תהליך גמילה מפשע, זה מועדון קהילתי, חינוך בלתי פורמלי קלאסי, רק שהוא מזמין את ילדי הקהילה חסרת המעמד לרדת מגינת דה-מודינה ומהרחובות מתחת לבתים של התושבים-

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: לכמה ילדים הוא מיועד ולאיזה גילאים?

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: הוא מכיתה ד' ומעלה, במטרה להגיע למאות ילדים. בקיץ הקרוב, אנחנו מתחילים עם קייטנה שאמורה להיות ל-100 ילדים מ-ד' ו' בקייטנת נוער של 50 ילדים, וספטמבר המועדון ייכנס לתצורה.

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: כמה ילדים יש לנו בגיל הזה שהם מבקשי מקלט?

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: זה מועדון אחד.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: לא, הוא לא נותן מענה לכל.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: לא, זה מועדון אחד שאמור לתת מענה לשכונת ולנווה שאנן, לילדים שהיום ברחוב כי אין להם אלטרנטיבה, כי שבט איתן מלא בילדים, עוד רגע אסף יספר את זה, והמועדונים של שירותים חברתיים מפוצצים ואין בהם מקום, לתת מענה לילדים הנורמטיביים, שלא יהיו ברחוב ובפשע.

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: הקייטנה היא עד אחרי הצהריים? באיזה שעה היא מסתיימת?

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: הקייטנה שלנו היא החל מה-1 באוגוסט עד ה-21 באוגוסט באישור מיוחד, בגלל שאליפלט נותנים להם את הקייטנה ביולי בשביל לתת רצף, משמונה בבוקר עד ארבע אחר הצהריים, ובערב יש מועדון ילדים ונוער שמפעיל אותם, כולל פעילות בגינת דה-מודינה. זה בגזרת המענים, זו באמת התפתחות מאוד גדולה של החודשים האחרונים במרכז דרור, בשאיפה שזה יהיה מודל טוב והוא יעבוד ואנחנו כעירייה נבחר לעשות עוד כאלו, אבל זה אחד. זהו, זה מהמרחב שלי.

חיים גורן, יו"ר: טוב, נעבור לגל.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: אגב, תכתוב שהיא הצטרפה. גל, תציגי את עצמך.

גל פילק, מנהלת מסיל"ה במנהל לשירותים חברתיים: היי, אני גל פילק, מנהלת מסיל"ה במנהל לשירותים חברתיים. אני אגיד רגע, זו תמונת מאקרו, אני יודעת שזה לא רק המיקוד של השיחה, אבל בהקשר של נוער מבקש מקלט וחסרי מעמד, גם גיל התייחס לזה, אנחנו במצב מאוד מאוד מטריד,

אנחנו רואים התנהגויות גם סיכוניות וגם עברייניות בגיל מאוד צעיר. מבחינתנו, הבסיס לזה זה הסיפור של הילדים ללא אופק חיובי ברור ונראה לעין, וזה מן הסתם קטליזטור להתנהגות סיכונית ועבריינית, וזה אולי הבסיס של הדבר. בתוך זה, נעשית ברמה העירונית הכללית הרבה הרבה פעילות. אני רגע אגיד מה אנחנו מתכננים. ביום שישי, כשהתחילה המלחמה עם איראן, היה אמור להתקיים כנס עם הורים פעילים לקראת הקיץ, לצערי הוא מן הסתם בוטל והוא אמור להתקיים בקרוב. אני אגיד שיש שינוי בתפיסה של ההורים מהקהילה את המצב והם רוצים להיות הרבה יותר מעורבים והרבה יותר בעניין, הסוגייה מטרידה אותם, הם מבינים שמדובר פה בסוגייה משמעותית, רחבה, שנוגעת לילדים שלהם, ואנחנו רואים במובן הזה איזשהו שינוי אחרי תקופה ארוכה שהיינו בחיזור אחרי הורים. ואני יכולה להגיד שממש ברמה היומית מתקשרים לשאול מתי המפגש הזה מתקיים, כי הם מוטרדים ממנו. מעבר לזה, יש לנו פעילות בשטח, גם המענים של שעות אחר הצהריים, קדימה, בתי הנוער של קדימה, מועדוניות רווחה, בית חם, שממשיכים לפעול במהלך תקופת הקיץ וגם צוותים שנמצאים בשטח בשעות אחר הצהריים. הילדים שמטופלים בתוך מסיל"ה, כולם, אנחנו בונים להם תוכנית לקיץ ומוודאים ככל הניתן שהם נמצאים במסגרות לאורך כמה שיותר זמן מתוך החופשה. ולצד זה, אני אגיד גם שאנחנו מסייעים גם להורים שפונים אלינו במסגרת מיצוי זכויות, קבלת קהל מהקהילה, שהם לאו דווקא מטופלי מסיל"ה באופן ישיר. אני אומרת שיש קושי בתשלום, אני יודעת שנעשו מאמצים עירוניים גדולים לטובת הדבר הזה וזה מאוד מאוד מוערך, אבל זה הרבה פעמים האתגר בהשתלבות במסגרות במהלך הקיץ. והילדים שלא משולבים במסגרות, וזה גם משהו שחשוב לי להביא פה, אנחנו מוטרדים ממידת הגישה שלהם למזון. הרבה פעמים בית הספר או מסגרות אחר הצהריים, זו המסגרת המרכזית שבה מקבלים ארוחה חמה.

חיים גורן, יו"ר: זה דווקא תמריץ להיות חבר.

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: כן, אבל לא תמיד. הרבה פעמים יכול להיות שלהורים אין יכולת לשלם לשני ילדים על מסגרת, אז אחד בכיתה ד' והוא כבר יישאר עם הילד הקטן בבית כל החופש. גם זה קורה, גם את זה אנחנו מכירים. כמובן שאנחנו לא בעד, עדיף שהילדים יהיו במסגרת, אבל בפועל הרבה פעמים זה מה שקורה.

חיים גורן, יו"ר: תגידי, עכשיו יש נגיד פעילות במרכז דרור, אצל גיל או אצל דרור, לצורך העניין, ואתם נתקלים באיזושהי סיטואציה מורכבת עם ילדים, אז הם פונים אליך בעצם?

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: כן, יש לנו פורום משותף קבוע והדברים עולים גם מהבין אישי.

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: מכל המערכות העירוניות מתקבלים דיווחים במידת הצורך, או התייעצות נקודתית.

חיים גורן, יו"ר: ויש לכם צוותים לשלוח ולטפל וזה?

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: זה קצת תלוי מקרה, אבל בדרך כלל זה עובר קודם איזושהי התייעצות עם עו"ס מוגנות ילדים שהיא הכתובת, אם יש פה עילה לדיווח זה כבר עובר למחלקת הרווחה לדיווח קונקרטי ולטיפול של עו"ס לחוק נוער, זה תלוי מקרה. אבל כולם מפנים ויודעים להפנות.

נוי אלרואי, חברת מועצה: יש הערכה כמה לא ייקחו כרגע פעילות בגלל קושי כלכלי?

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: אני חושבת שכרגע העלות באמת ירדה בצורה משמעותית ואני מקווה שזה יוביל לעלייה.

מוטי רייף, חבר מועצה: אבל את יודעת שיש לנו קרן, יש לנו קרן היום שפועלת בקיץ, יש לנו קרן אימהות שהקמנו, אתם מכירים את זה, גיל ודרור? אנחנו הקמנו לפני 5 שנים קרן אימהות, שמממנת היום, בגדול התחלנו עם אימהות חד הוריות בדרום תל אביב, את החוגים, עכשיו בקיץ זה קייטנות, שיעורי עזר ואבחונים, יש לנו קרן שאנחנו עובדים ביחד עם הרווחה שלנו. וכן, יש לנו קרוב ל-1,800 ילדים וילדות שהולכים היום בקייטנה, בקיץ, זה יותר לקייטנות.

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: אנחנו מפנים באמת את המקרים היותר מורכבים.

מוטי רייף, חבר מועצה: זה לא מורכבים.

גל פילק, מנהלת במנהל לשירותים חברתיים: אנחנו מתאימות את המקרה.

מוטי רייף, חבר מועצה: כי תדעו לכם, יש תקציב. יש תקציב ואין לנו מספיק ילדים.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: אה, אוקיי. זה לא ידענו. אין מספיק ילדים?

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: תקציב למה?

מוטי רייף, חבר מועצה: חוגים.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: כנראה שרונית עושה שם את החיבורים, כי אנחנו מסבסדים את כל הילדים שבאים לקייטנה אצלנו.

מוטי רייף, חבר מועצה: זה מימון 100 אחוז.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: מאה אחוז?

מוטי רייף, שוויון מגדרי: מאה אחוז מימון.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: נבדוק את זה.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: המהלך הוא בכל מקרה דרך שירותים חברתיים, הם אלה שמחליטים את מי לעלות. אז, אפשר לעשות את החיבור.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: כן, גם לרונית שלחנו.

חיים גורן, יו"ר: בסדר, בואו נתקדם. תודה רבה. נוער וצעירים.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: אני אגיד רק, באמת היו פה נציגים של אגף דרום.

חיים גורן, יו"ר: רגע, אסף, סליחה. רק בשביל הפרוטוקול, הצטרפה אלינו ציפי ברנד, סגנית ראש העיר.

* ציפי ברנד הצטרפה לדיון.

חיים גורן, יו"ר: בבקשה.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: רגע חשוב להוסיף שבאמת יש פה נציגים של אגף דרום, אבל ההתנהגויות הסיכוניות בקרב בני נוער הן בכל רחבי העיר, ודווקא בקיץ האחרון, הנקודות נראה לי הכי חמות היו אולי שוסטר ונופי ים, שהיו שם תופעות קשות. ויפו זה יפו, על כל המורכבות, וכמובן מרכז תל אביב וצפון תל אביב, שימוש בחומרים. אז, התמונה הרבה יותר רחבה. זה חשוב להכיר. אנחנו, באמת המענים שלנו הם מענים "חינוכיים רכים" נקרא להם. אני חושב שבאמת אולי הדבר הכי משמעותי, זה הסיפור של הנהגת תל אביב יפו, הצופים. מחנה הקיץ היה אמור להיות במלחמה עם איראן, הוא נדחה ל-20.7 בשני מחזורים, גם במאמץ מאוד גדול. אנחנו מבינים את המשמעות של הדבר הזה, זה גם להוציא מסה גדולה של בני נוער מהעיר וגם חודש של הכנות שהם

נמצאים בשבטים ופועלים. אז, אנחנו מדברים על סדר גודל של 7,000, לדעתי, יש לנו 8,000 בני נוער שישתתפו במחנה קיץ. אנחנו מדברים על מחנות בכל רחבי העיר, כלומר.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: חבל שצמצמתם את הימים.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: היו אילוצים, אבל אנחנו מדברים על כמות מאוד גדולה, וכשאני מדבר זה בעיקר צפון תל אביב, מרכז תל אביב וכמובן דרום תל אביב ויפו. מחנות קיץ של תנועות וארגוני נוער, גם סדר גודל של 3,000 בני נוער שישתתפו בהם.

חיים גורן, יו"ר: אסף, סך הכל אתה יכול להגיד בגדול אם זה במגמת גידול בשנים האחרונות?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: כן.

שולה קשת, חברת מועצה: זה גם כולל את בני ובנות הנוער מדרום העיר, מזרח העיר, יפו?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: כן, אמרתי. אנחנו מדברים על מניינים שהתחילו את תוכנית הקיץ שלהם ביום ראשון האחרון, בואו נעשה רגע איזה חלוקה גסה- הצופים מאוד מאוד משמעותיים בצפון תל אביב ובמרכז תל אביב, יש גם שירותים של מניינים בדרום תל אביב, רק קצת יותר חלשים, שהם משמעותיים באזור הזה של דרום תל אביב ויפו, כנ"ל תנועות הנוער שדיברתי עליהן קודם, 3,000 ילדי נוער. מניינים יתחילו את תוכנית הקיץ שלהם ביום ראשון, זה שישה שבועות. השאיפה להגיע ל- 2000 בני נוער, בעיקר דרום תל אביב ויפו, דיברתי על זה. זאת ממש תוכנית של חמישה ימים בשבוע במשך שישה שבועות, שאנחנו יודעים מה זה, כאילו, מבחינתנו, השאיפה היא להשיג כמה שיותר את בני הנוער, שכמה שפחות יהיו ברחובות ויפגשו את סלי"ע, את המשטרה ואת

המענים היותר קשים. זה הסיפור. אנחנו מפעילים שני נגרים- אחד, עם אכפת, שזה כבר באמת הפך להיות נקודה מאוד משמעותית בפארק מנחם בגין. זה פרויקט שהתחיל לפני שלוש שנים, מנחם בגין היה מן איזו זירה כזאת לבלגן, אלימות ואופניים חשמליים. יש מתחם משותף, אתם רואים תמונות, הוא התחיל גם לעבוד ביום שלישי השבוע, וממש הפך להיות מן איזו נקודת מוצא לבני נוער שמגיעים לשם, שמים את הכלים החשמליים בצד, ומגיעים לשם לפעילות. כשאני מדבר על פעילות, הכוונה היא באמת לפעילות חינוכית. השעות הן מתשע בערב עד שתיים לפנות בוקר. אז זה נגרר אחד בפארק מנחם בגין. נגרר שני, אנחנו הולכים להפעיל במתחם שרונה, שאז זו פעם ראשונה שנפעל שם מול השרונה מרקט, שזה גם הפך להיות איזה מקום כזה להתכנסות של בני נוער, ואנחנו רוצים לראות מה יקרה שם ואם באמת יהיה שם מה שאנחנו חושבים מבחינת בני נוער, ובמידה שלא, אז יש יתכנון להעביר את זה לכיכר רבין או למקום אחר שנדרש, או לשוסטר שהיה לפני שנתיים כשעלה על צורך, אז זה איזשהו משהו נייד.

חיים גורן, יו"ר: תגיד, יש חשיבה באמת לעשות אחד בצפון, אחד במרכז, אחד בדרום? כי פה, אם אתה עושה בשרונה, נניח שזה יצליח בעזרת השם יהיה טוב והכל בסדר, אז בעצם אין לנו מענה בצפון.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: תראה, כרגע יש שניים. וזה שבמנחם בגין לא זה, השני באמת אפשר לנייד אותו. אני אגיד שהמגרש שהיה בשרונה שנה שעברה, שנה שעברה הוא פעל בגן מאיר, ובעקבות הפעילות שם אז גם נכנסו לפעילות הפוך על הפוך, בגלל האופי של בני הנוער שפגשו שם. אני מאמין שאם יהיה צורך בנגרר נוסף, זה יהיה רק לשנה הבאה. כלומר, זה לא יוכל להיפתח יותר מזה.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אסף, יש לי שאלה רגע לגבי זה, כמה דברים. אחד, אני לא רואה את הציון של "אכפת" בחוף הים, יש לזה התייחסות? כי בחוף הים יש גם עכשיו מיקוד מאוד גדול של בני נוער שמגיעים לשם, בכלל, מהארץ, וזה אתגר. ועוד משהו, אפרופו הצפון. אני גם לא רואה פה התייחסות, אבל אני יודעת, שהגינות של כוכב הצפון ונופי ים הן גינות מועדות קשות לפורענות.

חיים גורן, יו"ר: אז רק תתנו לסיים את הכל ואז תראי אם יש התייחסות.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: בסדר.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: "שיחה לילית", תיכף אני אתן לזיו, זיו מנהלת את הפרויקט והיא תציג אותו. "שיחה לילית" זה גם איזשהו מענה ייעודי, שאנחנו מפעילים פרויקט לטובת הקיץ. הוא גיוס של אנשי חינוך ואנשי טיפול שמסירים בגינות. אני אגיד לך, ציפי, זה בדיוק המקום שיש גמישות מלאה. מה שאנחנו מקבלים מ-106, או סל"ע, אם עכשיו יש איזשהו מוקד שלא הגענו לשם בהתחלה ואנחנו מבינים שיש שם דיווחים של תושבים ואנחנו יודעים לנייד לשם צוותים, בסדר? וזיו, בבקשה.

זיו שחר, מנהלת פרויקט "שיחה לילית": אני אציג את זה גם רגע ביחס פשוט למה שנאמר פה, שגם הרעיון של "שיחה לילית" הוא לתת איזשהו מענה של אנשי מקצוע עם איזשהי אוריינטציה לבני ובנות הנוער, שכשהם מגיעים לגינה הם לא יבריחו אותם, אלא יצליחו להשתלב שם ולייצר איזשהו קשר כזה ואחר עם בני הנוער במרחבים שלהם. ואנחנו בעצם באמת מסתובבים בכל העיר.

חיים גורן, יו"ר: אגב, איפה באמת המדריכים? מאיפה הבאת את המדריכים?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: מגייסים אותם אד הוק לפרויקט הזה.

חיים גורן, יו"ר: כאילו, סטודנטים בעיקר וכאלה?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: כן. סטודנטים לעבודה סוציאלית, לחינוך.

זיו שחר, מנהלת פרויקט "שיחה לילית": אני חייבת להגיד שהשנה הצוות גם מאוד מגוון, וגם יש חבריה שהם לאו דווקא כאלו שעסקו בחינוך לאחרונה, אבל יש להם תחושת שליחות, רוצים להחזיר חזרה, או מחפשים משהו עם משמעות, אז אלו באמת חבריה מעניינים ומגוונים. אז, גם אנחנו בעצם משתלבים לתוך הגינות וגם הרעיון הוא שאנחנו ניידיים ונמצאים בכל העיר. בכל ערב נתון בין יום שני לחמישי יש שלושה צוותים, אחד בדרום העיר, במרכז העיר ובצפון, והתנועה היא גם לפי גינות שכבר קיבלנו מראש כנקודות חמות, אבל גם בקשר עם סלייע ועם הנוער עצמו דרך האינסטגרם, כדי להבין איפה הם נמצאים ולהגיע לשם. אנחנו מגיעים, יש לנו רכבים, מגיעים עם מחצלת, פק"ל, יש לנו משחקים ומתוקים, ונמצאים רגע באיזושהי נוכחות בגינה. לפי מה שעולה, גם מציעים מענים. זאת אומרת, זו יכולה להיות שיחה, זה יכול להיות רגע לשחק בכדור וזה יכול להיות גם שנייה להעביר הלאה, אם זה לסלייע ואם זה בעצם למחלקה הסוציאלית של היחידה, דברים שדורשים המשך טיפול או תכנים שהם קצת יותר מורכבים וצריך שנייה למצוא להם מענים בהתאם. יש בסך הכל שישה צוותים ו-30 אנשי צוות, אנחנו מתחילים ביום שני הקרוב. אני חושבת שזה בגדול.

מוטי רייף, חבר מועצה: סמדר, אתם ארגנתם את האירוע לפני שבועיים עם הנערות בסיכון? זה לא אתם, נכון?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: לא.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: קידום נוער.

מוטי רייף, חבר מועצה: כן, נפגשתי לפני שבועיים עם איזושהי קבוצה של איזה 40-50 נערות מהדרום.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: קידום נוער, חינוך. זה של קידום נוער של מנהל החינוך.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: בסדר, אז זה ככה. ובאמת נזכיר את זה במשפט, יש פה גם את אלון שהוא עובד סוציאלי שלנו של המחלקה. כל הפעילויות מאוד מוחזקות, אלון בקשר עם מינהל שירותים חברתיים אם יש דיווח, אם יש מענה שצריך איזושהו המשך טיפול שצריך לתת נקודתי.

חיים גורן, יו"ר: תגיד, ההורים יודעים להיות בקשר איתכם?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: עם הרכזים שלהם? בוודאי.

חיים גורן, יו"ר: ההורים דואגים לילדים, הם לא יודעים איפה הם מסתובבים, הם לא יודעים מה קורה איתם. יש איזושהו ציר?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: לא.

חיים גורן, יו"ר: אין ציר כזה?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: לצערי לא.

חיים גורן, יו"ר: אתם רוצים שיהיה? כלומר, לא חשבתם על זה בינתיים.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: לא חשבנו על זה.

חיים גורן, יו"ר: אוקיי, צריך לחשוב על זה.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: זהו, תודה.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: טוב. מבחינת ההערכות של המחלקה לקידום ילדים ונוער, דורית לא יכולה להגיע היום, אז "אכפת בלילה". "אכפת בלילה", בעצם צוות מדריכים קבוע שמסיירים בזירות קבועות לאורך השנה ובמיוחד בתקופת הקיץ שלוש פעמים בשבוע. הזירות הן ביפו, שכונת התקווה, זה גם רחבת בית דני, גם גן התקווה, קריית, כפר שלם, שפירא, נווה עופר, קריית שלום, גן מאיר, בתקופת הקיץ, באמצעות התוכנית הלאומית, הגברנו שם שני צוותים לאורך רחוב בוגרשוב, לאורך כל הטיילת. החל שבוע הבא, נכנסים גם למלונות שיש בהם נוער תל אביבי מפונה, גראנד ביץ' ומלון דן בעיקר, כדי גם שנתגבר את תחושת המוגנות ונסגור פערים בקרב הילדים והנוער ששוהים שם. מתחם חופים. מתחם חופים נפתח ב- 21.7 לשלושה שבועות בחוף ירושלים, כמדי שנה. בעצם, מ- 22 בלילה עד שלוש בבוקר, קולט את כל הנוער שנמצא, תל אביבי ולא תל אביבי שנמצא ברצועת החוף, ומהווה סוג של בית חם ורגע בואו נשים שם את הראש. מבחינת מרכזי הנוער. מרכזי הנוער של קידום הנוער, 16 פלוס, יש שישה כאלה בדרום העיר, הם יישארו פתוחים עד 23 בלילה, יקבלו גם הפניות במידה וצריך עם סליע, ארגון נער משתף, נוער וצעירים.

שולה קשת, חברת מועצה: יישארו או?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: יאריכו את השעות שלהם עד 23 בלילה.

שולה קשת, חברת מועצה: אפשר יהיה לקבל מידע, נגיד, אם אני רוצה להפנות לשם, לא יודעת, את בני הנוער וכולי. אפשרי?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: יש בעצם גם הגאנט שעשינו, דרור, של הפעילויות.

שולה קשת, חברת מועצה: עמוד מידע כזה.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: עשינו גאנט עם כל הפעילויות והימים של כל המסגרות העירוניות שעובדות בעיר.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: רק חשוב להבין שחלק מהפעילויות הן לא קבועות מאוד. אם הקשב כבר מופנה אליי, אז בשקף קודם, באמת, "אכפת" שעושים עבודה מדהימה. אבל אני חוזר כי זה חשוב. אלו פעילויות מהממות עם אנשים באמת חבל על הזמן, כל המדריכים, אבל זה לא מספיק.

שולה קשת, חברת מועצה: אז מה צריך? בוא תגיד מה צריך.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: יותר.

חיים גורן, יו"ר: רגע, שנייה. זה סופר חשוב, אבל בשביל זה כדאי שנסיים לקבל את התמונה ואז נדבר. אני רק רוצה בהקשר של המשטרה לשאול. אתם, אני מקווה, ואני גם מניח שאתם מכירים את הנקודות האלה, נכון? אז יש לכם תוכנית קבועה להיות בהן, לטפל בהן, לתת איזשהו מענה?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: קודם כל, לפני שאני אענה, אגיד שאני מתרשם פה מכל התוכניות שלכם, באמת ראוי לציון. גם השת"פ שיש לנו עם יואב. אנחנו נערכנו כבר מראש לחופשה, כאשר אנחנו סימנו נקודות חמות על פי חיתוכי מצב שעשינו, כמויות העבירות וכיוצא בזה. לאחר מכן התיישרנו לפי סוגי העבירות שאנחנו רוצים לטפל בהן, אלכוהול, אלימות, ונדליזם, רכוש, עבירות ברשת וסמים. יצאנו לנקודות מבצע כל תחנה ותחנה, יש לנו 5 תחנות שנמצאות בשטח הטריטוריאלי של תל אביב, זה קצת שונה מהחלוקה הטריטוריאלית פה של הרווחה, אם אתם רוצים אני אתן כמה מילים על זה. בכל תחנה בהתאם למצב בשטח, מצב הפשיעה

בשטח, נקבעה תוכנית פעולה שאושרה על ידי המחוז, ואנחנו פועלים לכל אורך החופשה בהתאם לפקודה הזאת, כאשר אנחנו נותנים מענה גם ל-SSQ שציינו פה, לחבורה הזאת, כולל טיפול נקודתי של היחידה המרכזית בחבורה הזאת יחד עם תחנת שכונות, תחנת תל אביב דרום. אנחנו פועלים לפי שעון החיים של הנוער, שזה ערב ולילה, סופי שבוע, שם אנחנו נותנים את ההדגשים שלנו. אנחנו מערבים את המערכים שלנו באופן סמוי וגלוי, בשת"פ וגם עם סל"ע.

חיים גורן, יו"ר: שליחה, אם זה ערב ולילה, למה זה לא קורה בכל ימות השבוע? לא רק בחופש הגדול.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: כל השנה, אתה מתכוון?

חיים גורן, יו"ר: כן.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: כמות הפשיעה משתנה בהתאם לחופשים. מן הסתם, ברגע שיש חופשים, אז יש יותר הצטברות של נוער בלילות.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: הם ערים בלילה וישנים בבוקר. הם ישנים עד מאוחר ויוצאים בשעות הערב, כולם. הבעיה היא שבקיץ, אנחנו מדברים על הקיץ. ביום יום, בגלל שיש מ-8 בבוקר מסגרת לימודית, אז הם הולכים.

מוטי רייף, חבר מועצה: הם הולכים למסגרת הלימודית?

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: רובם. יש כאלה, הקיצוניים ביותר, שכבר לא נמצאים בתוך מסגרות.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: צריך להבין שהם מדברים פה, אני רוצה להתחבר לדברים שאמרת שם בקצה. 85 אחוז לדעתי מבני הנוער, אני אומרת את זה כאמא

לארבעה בני נוער כרגע בעיר, מתחילים את היום שלהם בשעה 21-22 בערב וחוזרים ב- 3-4 לפנות בוקר, וזה ילדים נורמטיביים שנמצאים במסגרות רגילות ובתי ספר והכול, ואנחנו מדברים על 85 אחוז מבני הנוער שלנו, של העיר שלנו, שנמצאים ברחוב בערב. לכן, כשהוא אומר "אין לי כוח אדם", אני מבינה על מה הוא מדבר. זה לא מענה ברמה של "אכפת", הם פשוט ברחובות. ברחובות ובלילות.

חיים גורן, יו"ר: רגע, בואו ניתן לעומרי לסיים.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: אז גם אנחנו מתחברים למחסור בכוח אדם, מי כמונו יכולים להזדהות עם המחסור בכוח אדם.

חיים גורן, יו"ר: יש לכם תגבור ספציפי לקיץ או שאין אצלכם דברים כאלו?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: לא, אנחנו נעזרים במערך של מתנדבים, מסתייעים פה בסלי"ע.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: זה לא מספיק.

חיים גורן, יו"ר: שנייה, שנייה.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: הסיור מגבה את החבר'ה של הנוער, במבצעים שאנחנו עושים, מבצעי שחרור וכל המבצעים האלה. אנחנו עוסקים בהסברה יתרה בתקופה הזאת בעיקר. העבודה היא, כפי שציינתי, תוכנית עבודה סדורה בריכוזי נוער, מועדונים, פארקים, מסיבות, חופים, בכל מקום שתוך כדי צץ לנו, ונותנים שם את המאמץ העיקרי שלנו. וזהו, בגדול.

חיים גורן, יו"ר: אתה יודע להגיד, שאלה בחיבור בינינו, בסוף שזה מה שחשוב לנו פה ובגלל זה אנחנו פה. נניח אתם עכשיו תפסתם בני נוער עושים איזושהי פעילות עבריינית, לא בסדר גודל של נניח רצח, בסדר? ואתם לוקחים

אותם עכשיו נגיד לאיזשהו תחקור, תשאלו כזה או אחר, אולי אפילו לבית משפט, ברוב הסיכויים שמשחררים אותם, נכון?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: לרוב, לרוב.

חיים גורן, יו"ר: ברוב המקרים, נכון? יפה. האם אנחנו יודעים לעשות איזשהו רצף שאומר- אוקיי, שחררתם אותם, בסדר, אבל אנחנו יודעים להעביר לגורמים רלוונטיים בעירייה, "תשימו לב, היה לנו אירוע עם ככה וככה ילדים, באזור מסוים אפילו שמות", העירייה יכולה לבוא "אוקיי, עכשיו בואו נראה איך אנחנו לוקחים אחריות ומנסים להמשיך לטפל בזה".

סאלח מולא, קצין נוער ונציג מרחב ירקון: להעביר שמות וזה, לא נראה לי, חוץ מרשויות הרווחה, וזה גם לא חוקי לעשות. מדובר בקטינים, בצנעת הפרט, אבל אירועים חריגים. אני אומר גם בתור קצין נוער תחנה, נגיד יש לי בגזרת האם ילדים, עם עו"ס חוק הנוער, אנחנו באים לטפל בתיקים מהשטח, אז אנחנו גם עובדים עם פיקוח צמוד, יש ילדים בעייתיים ספציפית, מקפידים עליהם אם זה בגזרת האם שלהם או אצלנו ביחידה. אבל, כמו שאמרת, חוסר כוח אדם.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: אני רוצה רגע להמשיך. יש את התהליך שהמשטרה יודעת לעבוד עם עו"ס לחוק נוער במקרים שהם מחויבים. לגבי העבודה אל מול שירות מבחן הנוער, אלו בדיוק הממשקים שהמלחמה טרפדה לנו את הפגישה, ואלו בדיוק הממשקים שאנחנו רוצים להמשיך לחזק איתם, על מנת לתת את, מה שנקרא, את רצף הטיפול ורצף המענים לאותו נער או נערה שנכנסו למעגל הזה.

חיים גורן, יו"ר: אני חוזר למה שאמרתי קודם לגבי ההורים. אסף, אני חושב שאם נניח אתה לא יכול להגיד לו שמות של ילדים, נכון? אבל אתה כן בקשר עם ההורים, מן הסתם, כי ההורים יבואו לשחרר את הילד?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: כן.

חיים גורן, יו"ר: יפה. ואתה יכול להגיד להורים "תקשיבו, הילד מסתובב במקומות לא טובים, כאן ושם וכאן. אבל, תדעו לכם, יש מענה של העירייה. פה יש מגרש, שם יש מתחם חופים, פה יש את זה, בואו תנסו לכוון אותו לשם".

סאלח מולא, קצין נוער ונציג מרחב ירקון: זה אין בעיה. פה יש נערים, דיברו פה קודם על הנערים, יש נערים פה, נגיד, כמו חיילים בארגוני פשע, ויש נערים שההורים שלהם אין להם שליטה עליהם, וכן יש פה, אני גם הייתי בתור איש צבא לשער שהתעסקתי עם נערי מקא"ם, אני גם באופן אישי מדבר עם המשפחות לגבי איך לשקם את הילדים האלה. אם דיברנו על בנות, אצלי בגזרה, גניבות או תקיפה של העובדת שבאה לקנות ובהתחלה התייחסה יפה, או שהתחיל בחור בגלל בחורה זה רק לה מילה התחילה קטטה ונגמר במיון. זה החלק אצלי בגזרה של בנות. חופים ומרכזים כמו עזריאלי והסנטר, אנחנו עובדים צמוד עם הפקחים שם, מדווחים לנו אונליין. כמובן מסבירים להם שזה לא תחליף להתקשר ל-100, הם התקשרו אליי או לרכז השני ואני לא זמין להם, בישיבה, יכול ליפול בין הכיסאות. אבל, עובדים בצמוד, כולל ההערכות. אנחנו כמרחב ירקון, כבר אחרי אישור תוכניות החניה, זה היה אצל ממ"ר ירקון, ויש את כל שומר החוף ביום, שומר לילה בסופי שבוע באזורי בילוי, האזורים המרכזיים הבעייתיים אצלנו וחופי הים. רואים, תמיד מדברים עם המשפחה, ואם דיברנו על נערים שמשוטטים, אני הרבה מתעסק בזה בלילות מול הרווחה, כולל בלילה. צריך להוסיף גם, חלק מהנערים, כידוע לכם אנחנו גזרה שמייבאת, לא כולם אלו מקומיים.

חיים גורן, יו"ר: מכל הארץ באים לתל אביב.

סאלח מולא, קצין נוער ונציג מרחב ירקון: יש לי אירועי דקירה ותקיפה, ואלו ילדים מבית שמש, ילדים מהצפון, ילדים מדרום, והכל, מיעוטים ולא בני מיעוטים וגם שב"חים.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: זה בעיקר בחוף הים אבל, מחוץ לתל אביב, לא?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: סוגיית חיבור ההורים לנוער עובר חוק, הייתה בזמנו במשטרה תוכנית שנקראת תוכנית "לצידכם", שכאשר ניסינו להרים אותה הקושי היה שיתוף הפעולה של ההורים.

חיים גורן, יו"ר: אני רוצה להגיד לכם משהו, תקשיבו. גם להגיד "הסמכות של ההורים לא קיימת", זו אמירה מדי כללית. יש בסוף רצף.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אני מכירה הורים שמקטרים על זה שהם לא מצליחים להשפיע על הילד.

חיים גורן, יו"ר: ברור, ברור. אבל אני אומר, יש בסוף רצף. יש הורים שיש להם מאוד השפעה, יש הורים של אפס השפעה ויש השפעה על הרצף. אני אומר, שבעיניי חשוב מאוד הדגש, וזה נכון בכל תחום טיפולי, זה נכון בדרי רחוב, בסמים, בזנות, אם אתה תופס את זה כשזה קטן ומצליח להוציא את זה, יש לך סיכויי הצלחה מאוד גבוהים. אם זה הגיע למקום שהוא כבר שם תקופה, יהיה לך מאוד קשה להוציא אותו. ופה זה חשוב, לכן אני אומר, פה זה חשוב הסיפור של החיבור של ההורים, ואם זה ילד שפעם ראשונה ונפל איזה משהו, לנסות בכל הכוח למשוך אותו.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: אבל זו בדיוק התוכנית שניסינו להרים עם המשטרה, אבל בצער רב לא הייתה כל כך היענות מצד ההורים בכל התחנות. זה אומר שגם אותו נער שבא לחקירה, שנפתח לו תיק או נפתח

לו איזשהו הליך פלילי, אותו חוקר נוער מפנה את ההורה אלינו, על מנת שאני אוכל לקלוט איזושהי קבוצה טיפולית. קבוצה טיפולית זה הדרכת הורים או הפניה למענים שונים בקהילה שהם יותר רכים. אני חושב שזה קצת הגיוס של ההורים, הוא היה מאוד מאוד קשה.

חיים גורן, יו"ר: טוב, בואו נתקדם כדי שבאמת נסיים את המצגת ואז נוכל להעלות את הנושאים שלנו. איילת.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: רווחה חינוכית, מנהל חינוך, פועלים בשכונות הדרום, דרום-מזרח ויפו. דרום-מזרח זה תקווה, עזרא וארגזים וכפר שלם. כל התוכניות שיש ממשיכות, התוכניות הרציפות שלנו ממשיכות גם במהלך חודש יולי. במנהל חינוך, יש את בית הספר של החופש הגדול שפועל כמובן בכל בתי הספר, עם אוכלוסיית מבקשי המקלט וחסרי המעמד. פתחנו מכיתה א' עד ו' עד סוף יולי, ובעצם עוברים בתחילת אוגוסט לקהילה, לעוד קייטנה מהבוקר עד ארבע אחר הצהריים. אני אגיב לאמירה של גל, באמת, יש הידרדרות במצב הילדים, וגם מה שאמרו קודם בקהילה, ירידת גיל הפשיעה והמצב הסיכוני הולכת באמת ונהיית יותר ויותר צעירה. אנחנו השנה אישרנו, בעצם אמרנו באופן חד משמעי לבתי הספר שכל ילד נכנס, אין ילד שבגלל תשלום לא יכול להיכנס. כל מנהלות בתי הספר יודעות את זה, כל הצוות החינוכי, ואנחנו פה עם מלגות כדי להבין איך הם נכנסים פנימה. בנוסף לזה, בגלל שיש ילדים באמת שכבר נמצאים בחוץ, לנו יש מדריכי רשת חברתית במקום המדריכים של "אכפת בלילה", רק לגיל הצעיר יותר, בעצם עד כיתה ו'. גם פה, צריך הרבה יותר ממה שיש היום, צריך ביותר שכונות, נווה שאנן, לדוגמה, אנחנו לא פועלים, וזה מקום שכדאי שיהיה בו. אבל, גם בשכונות הקיימות יש מחסור גדול. אני גם אגיד שהשכר הוא שכר מורכב ושקשה לנו מאוד לגייס אנשים, אני חושבת שזה נכון לרוב הגורמים פה. גם אם יש לנו כבר אישור, אין לנו בסוף יכולת לגייס. יש סאמר-סקול,

SUMIT. נוצר על ידי

תוכנית למסיימי ו', 3,000 ילדים בעיר תל אביב-יפו. בשבועיים הראשונים של יולי, התחלנו להיערך ליולי, מהר מהר, בסוף המלחמה.

חיים גורן, יו"ר: יש שם משהו שהטריד אותי קצת בהקשר הזה, סליחה שאני קוטע אותך.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: של הסאמר-סקול?

חיים גורן, יו"ר: של הסאמר-סקול. תיכון פרס, שזה דרום העיר, לגמרי הילדים שצריכים את זה, הבנתי שהייתה שם רשימת המתנה של איזה עשרה ילדים, לא מכירה דבר כזה?

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: לא. כלומר, בפרס נמצאים כמאה ומשהו ילדים שנכנסו בעצם לתוכנית של סאמר-סקול, אני יודעת את זה פשוט כי הגיס שלי הוא מורה שם ומרכז את השכבה. אין רשימות המתנה שאנחנו מכירים, היינו יכולים להכניס כל מי שרוצה. לא נעצר. הדבר היחיד שהיה, זה שהייתה הודעה שמשלב מסוים, כי ביקשנו מההורים להירשם עד שלב מסוים, אמרנו "אם נרשמת מהשלב הזה אתה נכנס לרשימת המתנה", כל מי שנכנס לרשימת המתנה נכנס, כולל ילדים שהגיעו ביום הראשון וכולל ילדים שגם ביקשו ביום השני ונמצאים בפנים. אם יש מקרה פרטני, לשלוח, ייכנס פנימה.

שולה קשת, חברת מועצה: יש לי שאלה בהקשר הזה. גם לגבי כל מה ששמענו, באמת הרבה פעילות, אבל עולה גם כן שחסר תקציב וצריך הרבה מאוד פעילות, שזה כמובן הנהלת העירייה צריכה לתקצב, לשים לזה תקציב, כדי לטפל בכל הסוגייה הזאת. אבל רציתי לשאול, אני רואה שיש פה כל מיני פרויקטים, הם בסגרגציה? כאילו, חלק הם רק מבקשי מקלט וחלק אחר לא? נגיד, סאמר-סקול, יש נגיד איזשהן תוכניות שהן משולבות?

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: סאמר-סקול בעצם פועל בתוך בתי הספר. סאמר-סקול, בעצם לוקח את ילדי כיתה ו' ומסייע להם להיכנס לכיתה ז' בצורה נוחה יותר ולכן הוא שבועיים בכל בתי הספר. כל בית ספר שיש בו אינטגרציה, אז האינטגרציה מתנהלת אותו דבר גם בזה. בתי הספר הייחודיים לאוכלוסייה, גם הם נמצאים על אותו, ברוגוזין יש סאמר סקול שגם כן פועל שבעצם מושך אליו.

שולה קשת, חברת מועצה: כן, אבל השאלה שלי היא לא רק במסגרת בתי הספר, אלא בכלל, בכל הפעילות. אגב, אני גם רוצה לחזור למה שליאור שאל. כלומר, במהלך כל השנה, כי אנחנו יודעות שהדברים האלה, לפחות באזורים מסוימים, הם גם במהלך כל השנה בגלל, גם גל הזכירה פה שאין אופק עתידי וכולי, שזה מאוד מאוד משפיע.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: שולה, אני אגיד לך בגדול שיש ויש. בגודל.

שולה קשת, חברת מועצה: יש ויש, אבל למה יש איזושהי זרות? אני אגיד לך למה אני שואלת על זה, כי אם אני הייתי, נגיד, חלק ממה שנקרא הקהילה הזרה, זה היה מחריף את תחושת הזרות שלי והניכור שלי למקום. זאת אומרת, אם היו לי נגיד פעילויות אחר הצהריים. השאלה שלי לא מצטמצמת לטענות, אלא לגבי כל המועדוניות, כל הפעילות אחר הצהריים, המועדוניות וכולי וכולי, כי הוזכר פה, נגיד, המועדוניות הן רק למבקשי מקלט.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: אם את שואלת ספציפית על מבקשי מקלט.

שולה קשת, חברת מועצה: מהגרי עבודה.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: העובדה היא שבשטח גם מהם נוצרה הסיטואציה וצריך לשים את זה על השולחן, גם הם רוצים להיות

באיזשהו מקום עם עצמם, ורוצים להיות עם עצמם, ואנחנו רואים שמסגרות.

שולה קשת, חברת מועצה: אין להם באמת ניסיון בלהיות לעצמם.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: ואנחנו רואים שהמסגרות, כאילו, אחרי שנים, שהיו ניסיונות, נגיד, שבטי צופים שיהיו מעורבים, אז בסופו של דבר אנחנו רואים שמסגרות נצבעות ומיועדות לאוכלוסייה מסוימת.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: זו סוגיה דרמטית, קשה, מורכבת.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: אנחנו לא נפתח אותה פה כי לא נגמור איתה בחיים.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: תעבור עוד רגע אחד ואז אני מסיימת. אבל כל מסגרת שהיא אינטגרטיבית בשוטף, היא אינטגרטיבית גם בקיץ, לפחות אצלנו.

שולה קשת, חברת מועצה: אז אני אשמח לקבל מידע יותר מפורט מה כן ומה לא, מה יש ומה אין.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: אין בעיה. שוב, זה נושא מורכב ששווה לדבר עליו.

שולה קשת, חברת מועצה: לא, אני לא רוצה לקחת זמן. תשלחו לנו בדיוק מידע מפורט מה יש ומה אין, מה הוא רק לאלה ורק לאלה, מה הוא משולב. זה מידע שהוא סופר חשוב. אנחנו באנו לפתור פה את הסוגייה, צריך לגעת בכל הדברים.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: רק עוד דבר אחד, שגם לעולים לכיתה ט' יש סאמר-קמפ במהלך הקיץ, זה אמנם רק כ- 800 ילדים, אבל 800 ילדים מהעיר שיוצאים במהלך הקיץ למחנות קיץ מחוץ לעיר, ועוד גם לעולים לכיתה י'. אז, לפחות במהלך הקיץ יש מענים כמעט עד י' לכל השכבות.

שולה קשת, חברת מועצה: כמה ילדים?

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: במה? בסאמר-קאמפ? 800. בסאמר-סקול 3,000, ובייעוד קטן יותר.

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: לגבי יפו, אני אשתדל לא לחזור על דברים שאמרו. בסוף, אנחנו גורם מתכלל ליפו, ואנחנו נהנים מכל הטוב שעד עכשיו סקרו פה. רק לציין שהקיץ ביפו הוא 365 ימים בשנה, 24 שעות ביום. 7-8 ימים בשבוע, תלוי מי סופר.

חיים גורן, יו"ר: זה היה המותג העירוני של תל אביב בחו"ל.

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: בדיוק. אז זה ביפו, והאתגרים האלה הם יום יומיים ובעצם אנחנו מתמודדים איתם.

שולה קשת, חברת מועצה: כמו בדרום תל אביב, בשפירא.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: נכון שההתנהגות דומה.

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: אבל אני פה להתגאות ביפו.

שולה קשת, חברת מועצה: אני יודעת ואני שמחה, גם אני גאה בה.

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: בסופו של דבר, אנחנו מתכללים את הפעילות שהוצגה פה בשיתוף פעולה מלא, אבל גם עם המשטרה וגם עם סל"ע, כשהמטרה העיקרית היא בעיקר מניעה לפני שלב האכיפה ולפני שלב הברדק. וזה

אנחנו עושים גם הרבה באמצעות מוקד 106, וגם משל"ט מבט שנותנים לנו המון אינדיקציות. בסוף, הפעילות היא מקיפה, אפשר לראות פה על השקף וזה יופץ בפרוטוקול, היא מתבססת על אנשים, על המרכזים הקהילתיים, והיא משעות הבוקר עד שעות הערב המאוחרות, כשבסוף ניתן מענה למאות נערות ונערים. אגף קהילה יפו בעצם מתכלל את זה בשני המרחבים, גם דרום יפו וגם לב יפו, כאשר אנחנו פועלים לפי מיקוד של נקודות חמות. יש מפה של נקודות חמות, ששם נמצאים גם האנשים שלנו, של אגף קהילה יפה, וגם כל שאר השותפים שדיברו פה. בסופו של דבר, מתכונת הקיץ הזו, היא באמת רוב השנה ואנחנו מוכנים לתת המענה גם.

חיים גורן, יו"ר: מה הפערים שלכם, שחר?

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: כמו שהם אמרו פה, בעיקר כוח אדם. בסוף יש המון קליינטים פוטנציאליים. כוח אדם ממדריכי נוער ועד העובדים אצלנו במרכזים.

חיים גורן, יו"ר: ספציפית לקהילה ערבית וכאלה או לא?

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: אין, בסוף זה חוצי קהילות. אגב, אנחנו גם בקשר גם עם המסגדים, גם עם אנשי המסגדים, גם עם המכינה שיושבת ביפו, גם המנ"שים, ואנחנו מפעילים, מה שנקרא, שליחים, גם בכל הקורות שצינתי אנחנו פועלים בשיתוף פעולה כדי להעצים ובעצם לרכב על פלטפורמות נוספות. אבל סוגיית כוח האדם זה בסוף זועק מ- "אכפת" וזה זועק מהמנ"שים וזה זועק בכל מקום שרק נוגע בנוער, או כמעט בכל דבר שדורש יותר תשומת לב. יש קושי עצום לגייס כוח אדם, גם בגלל רמות השכר הנמוכות, וגם בסוף בגלל האתגרים, בסוף לפגוש את הנוער.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אבל יש כוח אדם, או שאין?

אייל קידר, מנהל מטה חטיבת התכנון: צריך להבין אבל שכל הגופים מתמודדים על אותו כוח אדם בסופו של דבר, זה גם משהו.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: השכר גם נמוך, אז יש לך מלכתחילה קושי.

שחר אקסמיט, המישלמה ליפו: זה משולש, זה משולש קדוש של תקציב. כמובן שתמיד חסר תקציב. המשימה עצמה, שהיא מאוד מורכבת ומאתגרת את מי שבא לעבוד, אלה אנשים עם שליחות בסופו של דבר. מי שמתעסק בנוער, הוא לא יכול להיות בן אדם שהוא בלי שליחות, אבל גם זה בשלב מסוים מגיע למיצוי. והדבר השלישי בסוף, באמת, כמו שאייל אמר, צריך לפיקוח וצריך לסלייע וצריך למשטרה, כשביפו, למשל, 50 אחוז תקנים מאוישים בתחנת יפו. אז, בסוף המספרים הם.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: אבל כן חשוב להגיד, אלו אנשים שעובדים, אני יכולה לפחות על הרשת החברתית, הם עובדים 24 שעות ביממה, הם הולכים ולוקחים ילדים, אצלי לפחות, לנקות כינים מהראש, לרופא שיניים, להביא להם אוכל, זה כאילו זה על כל הספקטרום, כי אין מבוגר משמעותי אחר, והם מקבלים שכר מאוד מאוד נמוך והם גרים בתל אביב. אז זה פשוט בלתי, זה קשה.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: סוגיית כוח האדם לכל מה שקשור לחינוך.

שולה קשת, חברת מועצה: כוח האדם והתקציב, ביחד.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: סוגיית כוח האדם לכל מה שקשור לחינוך הלא פורמלי, זה פוגש בנוער וצעירים, ברווחה החינוכית, קידום הנוער ובכל המסגרות האלה, לדעתי זה נושא שצריך להיות רגע למיקוד שאנחנו צריכים לדבר עליו עם רפי. במיוחד בתקופות הרגישות של קיץ וחופשים,

כשכל מדינת ישראל, כל הרשויות, מתחרות על אותו כוח אדם ועל אותם סטודנטים ועל אותן משרות.

שולה קשת, חברת מועצה: יפה. וביפו ובדרום תל אביב, כל השנה.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: נכון.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: בסדר. אני אציג את ההיערכות של סל"ע בקצרה. יש איזו בעיה עם הזום, אז הם לא יכלו לעלות. כמו בכל שנה, בתקופת הקיץ, מבצע קש"ת, "קיץ שקט תל אביב". זו תוכנית עבודה של סיירים של סל"ע, הם מבקרים החל משעות הערב כמה פעמים בלילה בגינות, מדובר על 68 גינות בכל העיר, ממש מתעדים ומנהלים את הדבר הזה. כמובן שיתופי הפעולה של סל"ע, ובמיוחד לקראת ההיערכות לקיץ, הם היו שותפים לכל דיון שקשור להיערכות לקיץ בבית הנוער. הסיירים הקהילתיים, שזה באמת הסנסור של כולנו להתנהגויות סיכון. וצריך להוסיף גם את התגבור שלהם ברצועת החוף ובמקומות הומי אדם לפי תוכנית העבודה שלהם ולפי נקודת החומות, שכולנו מעלים את זה. יש את הקשר הישיר עם כל עובדי השטח בשעות הלילה, על מנת לקצר זמני תגובה. התחלנו בסשן הדרכות לעובדים של סל"ע בכל ההיבט של נקרא לזה במירכאות "איתור של סכנות בקרב נוער", מעבר לזה שהם באים לגינה עכשיו ואוכפים את האלכוהול או רעש, ידעו גם לשים לב לדברים הקטנים ולהפנות לאן שצריך.

חיים גורן, יו"ר: אגב, זה אחד הדברים, סתם אני פותח סוגריים כדי שתדעו, שאנחנו מאוד ביקשנו לתת סמכויות לסל"ע, להרחיב את הסמכויות.

נוי אלרואי, חברת מועצה: בסדר, זה חוק של הקואליציה, הוא יעבור.

חיים גורן, יו"ר: זה חוק של הקואליציה, הוא כבר שלוש שנים תקוע. אומרים לי "יעבור, יעבור", כבר שלוש שנים. בינתיים היועצים המשפטיים, נוי, הם אלה שתוקעים את זה, היועצים המשפטיים.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: טוב, ככה. בשנה האחרונה באמת התחלנו לייצר את הסינכרוניזם ואת שיתופי הפעולה בין כולם, על מנת באמת לעשות את הסינרגיה ושכל אחד ידע לתת את היתרון היחסי שלו במרחב הציבורי, במיוחד בתקופת הקיץ, כולל סטטוסים שנתחיל לעשות בתקופת הקיץ בצורה יותר איטית, על מנת באמת לראות אם אנחנו צריכים לשנות את התוכניות של כל אחד, איפה לשים את המיקוד, אם אנחנו פתאום מזהים תופעות חדשות שצריכים רגע להתערב פה. נושא השוטטות, אני חושב שזה עלה גם ממוטי וגם משולה. יש פה הרבה גורמי שטח שעוסקים כל אחד בתחום שלו בעולם השוטטות.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: היום אתה מרכז את כל נושא השוטטות.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: בדיוק. זה רגע לראות איך אנחנו עושים את סנכרון המענים, איך נותנים את המענה, לצורך העניין "שיחה לילית", יהיו בגינות שבהם "אכפת בלילה" לא יהיו וככה הם מכפילים כוח בגינות הציבוריות, איפה סל"ע צריכים להיות, ואיפה היתרון היחסי באמת של כל אחד בכל העולם של נוער שמשוטט במרחב הציבורי.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: תגיד, אפרופו סל"ע, בגינות מסוימות יש להן נתיב קבוע לערב?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: כן, כן. אלו ה-68 גינות שהם פוקדים אותן כל יום, בכל העיר, לא רק ממוקד בדרום ובמרכז. יש לנו שיתופי פעולה מאוד הדוקים עם חוקרי הנוער במשטרה, גם בעולם תוכניות המניעה וגם בהעברת מידע בנושא. פרויקט "מגרשים מוארים", זה משהו

שאנחנו מנסים להריץ יחד עם הרשות לספורט. בעצם, זו נוכחות של מדריכי ספורט במגרשים בשעות הלילה, על מנת לתת איזשהו מענה ומעטפת ספורטיבית לנוער שגם ככה נמצא בחוץ, לפחות לעטוף אותו בפעילויות ספורטיביות. יש גם בעיית גיוס של מדריכים, כי ההתנהלות היא אל מול האגודות והרשות עובדת על זה, אבל גם שיהיו מתחמי סקטבורד אחת לשבוע, שיהיו בכל המרחבים של אגף קהילה, גם מאמני כדורסל בפארק דרום ובפארק בגין בשעות בלילה. נושא המפונים זה, נושא שעכשיו אנחנו באמת רגע לוקחים אותו במיקוד, למרות שהאוכלוסייה המפונה היא חזקה, אבל עדיין לראות איך אנחנו מצליחים לייצר-

חיים גורן, יו"ר: מה עושים באמת עם המפונים של בת ים וחולון?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: רגע, אני רוצה להגיד רגע מבחינת המשרד. נגיד יש ב- ניקס, נכון? יש כמות גדולה מאוד של מפונים.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: יש לך על הטיילת בהרודס, תל אביב ובת ים. יש לך בקראון פלאזה, תל אביב ובת ים. יש לך לאונרדו, גורדון ביץ', יש לך את בת ים ואת תל אביב.

חיים גורן, יו"ר: תראי, אין לנו משהו נגד בת ים, ראש העיר שלנו אפילו היה מוכן להכניס את בת ים תחת תל אביב בזמנו. אתה זוכר. לאחד אותן.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: לא, אבל, ככה. קודם כל, זה לא כמו שהיה ב- 7 לאוקטובר, שתל אביב הייתה רשות קולטת ואתם קלטתם וגם קיבלתם תקציבים כרשות קולטת לטובת מפונים מקריית שמונה בעיקר. הפעם, רשויות מקומיות שהן המפנות הן אלה שאחראיות, ובכל בית מלון, ועברתי ברובם בכמה שבועות האחרונים, יש צוותים של הרשויות המקומיות המפנות, ויש צוותים וניתנת מענה

במעטפת מטורפת. עכשיו, מה שכן קורה, הילדים האלה הם לא הולכים עם התג "אני תושב בת ים" או תושב חולון או רמת גן.

חיים גורן, יו"ר: אבל זה כמו שאמר סלאח, גם מבית שמש יבואו, וזה בלי קשר לכלום.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: נכון. אז, בגלל זה, אחד הדברים, מה שיואב כן עושה, אז מהתקציבים שהם קיבלו תקציבי חירום, אז מתגברים את כל הנוכחות של המדריכים לעשות ריצ'ינג-אאוט בשעות הערב ובשעות הלילה לכלל הילדים או כלל הנערים שנמצאים בחוץ, בטיילת, גם באזור של בית האופרה, גם ברחוב בוגרשוב-

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: זה אומר שכל האירוע של הפחים, שגם ככה הוא סבוך בקיץ, הופך להיות עוד יותר סבוך עכשיו עם המפונים. ופה אני רוצה אולי להפנות שאלה למשטרה. כי אני הבנתי, ותתקן אותי אם אני טועה, שהנוכחות שלכם, או מה רמת הנוכחות שלכם על הטיילת, על החופים, איזה תדירות, איפה יש ניידת? אני הבנתי שהנוכחות השנה ירדה ודוללה. אז, בוא תדייק אותי ותיתן לנו קצת מספרים.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: הדגש הוא בסוף השבוע בעיקר.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אבל קיץ הוא לא רק סוף שבוע.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: מתחילת עונת הרחצה. יש לנו נוכחות של שוטרים בשכר.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: כמה? מספרים.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: זה משתנה בכל גזרה.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: כי אנחנו מדווחים על נוכחות מדוללת, נכון, אייל?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: איפה?

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: לאורך הטיילת. גם שמעתי את זה.

קומריאן, קצין נפגעי עבירה: לא, זה גם תלוי באיזה שעות ובאיזה יום.

חיים גורן, יו"ר: רגע. שוטרים בשכר זה אומר שאנחנו משלמים?

קומריאן, קצין נפגעי עבירה: כן.

חיים גורן, יו"ר: אתה יודע להגיד לפי מה אנחנו עושים?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: עיקר הריכוז של שוטרים בשכר בגזרת החוף הוא בסופי שבוע, בימים שישי-שבת, ששם יש את עיקר העומסים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: מה עם יולי אוגוסט?

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: בעיקר בקיץ.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: ומה עם אמצע השבוע? אנחנו מדברים פה על יום יום.

קומריאן, קצין נפגעי עבירה: אם יש משהו שצריך, אנחנו מתקצבים גם את זה. הבעיה היא לא רק להעמיד את השכר, אלא גם פה יש קושי להעמיד שוטרים, לא תמיד עומדים בכל הכמות של השוטרים שאנחנו מבקשים וצריכים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: בגלל זה אני רוצה לדעת מספרים, כי אני הבנתי שיש פחות ממה שצריך משמעותית.

עומרי איציק, קצין נפגעי עבירה: בגדול אמורים להיות 12 שוטרים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: וכמה יש?

קומריאן, קצין נפגעי עבירה: יוצא לכל חוף, סדר גודל של שוטר אחד, עם פקח בדרך כלל.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: היום יש לך אחד בכל חוף? היום, בסוף השבוע האחרון, היה אחד בכל חוף?

קומריאן, קצין נפגעי עבירה: במינימום יש בכל חוף.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: כן? יש יותר מזה?

חיים גורן, יו"ר: אוקיי, שנייה. רגע. בואו נסיים.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: לשאלה שלך לנושא ההורים, אז אנחנו מתחילים עכשיו, יחד עם מרכז "הורות", לנסות למפות איך אנחנו מגבירים את הקשר עם עולם ההורים ועם הנהגות ההורים, אם זה ניסיון יחד עם רווחה חינוכית ותוכנית מלגות של הסטודנטים ועירוני ט' שרוצים גם כן להיכנס לעולם הזה.

חיים גורן, יו"ר: אוקיי. כן, שולה.

שולה קשת, חברת מועצה: טוב, אני רוצה להוסיף כמה דברים. אני רוצה להוסיף משהו מהכיוון הזה, עוקף הזה. אני רק רוצה להגיד, שבעצם כל המצב שלנו היום זו כרוניקה ידועה מראש של הזנחה של שנים, של מרחבים של סחר בסמים שעדיין פועלים, ואני רוצה לספר סיפור אישי שקרה לי ואני חושבת שהוא מזעזע, ואני לא יודעת איך בנות ובני נוער או ילדים, יכולים לגדול באווירה כזאת ולהישאר נורמטיביים. יש נקודות, יש טריטוריות של סמים, שכמו שאתה אמרת, המשטרה באה, מזיזה אותן מפה ועוברים לכיוון הרחוב שם. לעניות דעתי, אסור לנו שבתוך שכונת מגורים יהיו בכלל טריטוריות של סחר בסמים. עכשיו, אני, לא מזמן, לפני שבוע, ניגשתי, כי יש גם טריטוריה של סחר בסמים עם הרבה סוחרי סמים, נגיד, במטלון פינת הר ציון. ירדתי שם מהאוטובוס, פחדתי, כי אני ניגשתי אליהם, אמרתי להם "למה אתם עומדים פה", התחילו

להתפרע עליי. ממש ממש מפחיד. ואז, נודע לי אחרי כמה זמן, שחלק מהם חדרו באמצע הלילה לאחד הבניינים, אחד מבנייני המגורים ברחוב, ובאמצע הלילה, בשלוש לפנות בוקר, עם סכינים שלופים, מצלצלים לדיירים בדלת, ובאיומים שלא יודיעו למשטרה, שלא פה, שלא שם, כל מיני דברים כאלו, שזה מפחיד, גם יש ילדים, לא משנה, זה כל האזור. הרמתי טלפון, קודם כל דיברתי עם חנן, המנהל של אגף סל"ע, בן אדם שאני מאוד מעריכה, ומה הוא אמר לי? "שולה, זו הנקודה הזאת, המשטרה אמרה לנו ספציפית לא להזיז אותם כי הם תחת מעקב". עכשיו, זה המון זמן, מה זה תחת מעקב? רק שנייה, תיתן לי לסיים את דבריי, שנייה.

חיים גורן, יו"ר: לא, לא. אני רק רוצה למקד אותך.

שולה קשת, חברת מועצה: לא, אין מה להעיר. אני מאוד ממוקדת, תקשיב עד סוף דבריי.

חיים גורן, יו"ר: פשוט אני רוצה לכוון אותך.

שולה קשת, חברת מועצה: אני ממש, הכל קשור.

חיים גורן, יו"ר: בעיקר עוסק בנוער.

שולה קשת, חברת מועצה: מה נראה לך שבני נוער עושים? הם מתחברים לסוחרי הסמים האלה. מה אתה חושב, עם מי הם מתחברים?

חיים גורן, יו"ר: אז את שואלת בעצם את החדר פה מה הם עושים.

שולה קשת, חברת מועצה: אז תיתן לי לסיים, אני באתי לספר משהו שקרה, כדוגמה, כמשל לסיטואציה, עם פתרונות שאני רוצה להציע, זה הכל. הלכתי, וזה היה לי ממש מזעזע. מה זאת אומרת, אתם כאילו עושים מעקב אחרי סוחרי סמים בתוך שכונת מגורים ואי אפשר להוציא אותם? מה קורה פה? אז,

התקשרתי לקצין משטרה. הלכתי, הגשתי תלונה. הגשתי תלונה במשטרה על כל הסיטואציה הזאת. למחרת שהגשתי את התלונה, זה היה בדיוק גם באזעקות, נכנסתי לאזעקה שם בגן עלייה, בשלוש לפנות בוקר אני יוצאת, אני רואה שלושה שוטרים, זה תיאור המצב- שלושה שוטרים, אחד הולך ברגל, שניים מהצדדים באופניים עם גלגלים דמויי טרקטורון, בשלוש וחצי לפנות בוקר יצאנו אני וחברה מהחניון לשבת רגע ועוד כמה כאן פה ושם, הם יוצאים וזה שהולך ברגל "להתפזר, להתפזר, לא לשבת בגן של שוק העלייה איפה שהקאנטרי". אמרתי להם "מה זאת אומרת? את מי אתה רוצה לפזר פה? אנשים פה יושבים רגע". מתברר שזה היה מפקד תחנת שרת, ואמרתי להם "לכו תבזו את סוחרי הסמים. אנשים פה יושבים, יש פה איזשהו בלבול", כאילו, אני יכולה להגיד שזה מצטייר כמו איזושהי מדיניות, לייצר שטחי טריטוריות של סוחרי סמים, אוקיי? עכשיו, למחרת, יום-יומיים אחרי שהגשתי את התלונה והלכתי לשוטר החוקר, התלונה שלי התבטלה. הם ממשיכים להישאר שם. עכשיו, איך זה קשור לענייננו? זה בדיוק המצב בדרום תל אביב, בעיקר בנווה שאנן ובאזור, שיש שם הרבה מאוד בני ובנות נוער. ובעניין הזה, אני רוצה לספר לך סיפור, חיים. דוגמה. חברה שלי, שהייתה גרה לידי, נורמטיבית, ישראלית, מהממת וכולי, פעלנו הרבה ביחד. יום אחד, אני יושבת, אני רואה אותה כנרקומנית, נרקומנית. אנשים נופלים שם לסמים, גם כסוחרי סמים וגם כנופלים לסמים. אז, קודם כל, אני חושבת שאנחנו יכולים להשקיע וחשוב שנשקיע הרבה מאוד משאבים בכל הפעילות הזאת ולתגבר אותה, אבל כל עוד יש שכונות בעיר הזאת שהן מוכרות, שזה אקס-טריטוריה, שאפשר לעבור על החוק, אוקיי? ואני אלך להגיש תלונה וזה לא יעזור וגרים שם אנשים, הורים, ילדים, זה לא הגיוני. לא רק שזה לא ייגמר, בגלל זה זה גם מגיע למרכז וצפון העיר, זה רק ילך ויגדל. מה שאני באה ואני אומרת, ואני אמרתי את זה גם לשוטרים, תקשיבו, לא מעניין אותי הסיפורים שלכם

"השופטים משחררים אותם", לא מעניין אותי. מצדי שיסחרו בסמים, אבל לא בשכונות. תוציאו אותם לשולי העיר, שם תתנו להם מקום, אנחנו לא שפני ניסיון לא של המשטרה, לא של סל"ע ולא של העירייה. אנחנו דורשים שיגנו עלינו וגם שזה לא יתפשט כמו שזה קורה עכשיו, לבנות ובני הנוער. היום יש אולי יותר מהקהילה הזרה, זה אוטוטו יתפרץ גם אצל בני ובנות הנוער הישראליים. לכן, זה כל הדבר הזה קשור. אי אפשר שלא להסתכל באופן הוליסטי על הסוגייה הזאת. אז, אני מבקשת שימצא פתרון, אני מוכנה להתנדב, חיים, בכל דבר. תודה.

חיים גורן, יו"ר: ציפי, רצית להתייחס לכמה דברים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אני התייחסתי תוך כדי הדיון, אבל אני חושבת שבאמת, אייל, היה מעניין לקבל את הנתונים לגבי המשטרה וחוסרים ובכלל מה שיש, הייתי שמחה לשמוע. אני חושבת שצריך להיות דגש מיוחד, בלי קשר לתיק עצמו, אני חושבת שהאירוע שיש לנו עכשיו, המפונים, וכל המלונות שהם על שפת הים, נמצאים בקיץ הזה עם נוער, משפחות וילדים, בניגוד לקהל של התיירים שהוא היה פחות מתעסק ובעיקר העיסוק אל מחוץ לסביבה הטבעית שלהם, אז מן הסתם עיקר העיסוק שלהם יהיה עכשיו בתוך החוף או על החוף ומהאירועים שאנחנו מכירים בחוף ירושלים בייחוד, שזה מקום של התקבצות גם שבאים אליו מכלל הארץ, אני חושבת שצריך לראות איך אנחנו מתגברים שם. עכשיו, מתגברים גם בהקשר של כוח אדם רלוונטי- מדריכים, אסף, מה שקשור אליכם. זאת אומרת, אולי לא מספיק מה שהיה עד היום, להוסיף. יהיו שם הרבה מאוד נערים ונערות והשעות שלהם, כמו שאמרתי, מידיעה אישית, מ- 22 בלילה וצפונה ל- 3 לפנות בוקר. וזה חשוב, זה חשוב מאוד הדברים שאתם עושים. אבל אני לא יודעת, חיים, איך אתה גורם לזה שיהיה יותר כוח אדם.

חיים גורן, יו"ר: תכף נדבר על זה.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: עוד משהו. אני מסכימה להתייחסות של שולה, אני פשוט חושבת שזה המקום, חבל שאין את גורמי המקצוע הרלוונטיים בהקשר הזה.

חיים גורן, יו"ר: לא, לא. זה נושא חשוב מאוד.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: זה נושא מאוד חשוב. אני הלכתי לתקן איזה מיקסר, לא חשוב, החנות היא על זה שאתה ממש חושש ללכת כי אתה בתוך דילים שלגמרי קורים מתחת לאף שלך. אז, זה נושא אחד. גם, אני חושבת שהגינות, כל הנושא של כוח אדם בהקשר הזה, זה מעט מדי. אם אנחנו יכולים להועיל משהו כחברי מועצה, כסגני ראש עיר, בשביל לקדם את הסוגייה הזו, במיוחד ביולי אוגוסט הקרוב, אני חושבת שיש משבר גדול שעולה, אנחנו גם שומעים אותו דרך החינוך, ובכלל בכל מה שקורה לנוער, גם במערכות עצמן, ועל אחת כמה וכמה אנחנו נקבל התופעות הרבה יותר בקיץ, בטח אחרי מלחמה. אין את מי להאשים. החבר'ה מעורערים, הם עוברים סיטואציה שאף אחד מאיתנו, אני חושבת, בשנות ילדותנו או נערותנו, לא עבר, וצריך הרבה מאוד בתים מאוד חזקים בשביל שתהיה להם המסוגלות להתמודד עם מה שהם עברו, ואנחנו נקבל את זה בצורה של פריקת עול עירונית ברחובות, חד משמעית. לכן אני חושבת שהדיון הזה הוא מאוד מאוד חשוב.

חיים גורן, יו"ר: אני הולך לדבר בשבועיים האלה בהרבה טקסי סיום של י"ב של תיכונים בעיר, ואני כל הזמן אומר להם שאתם ב-6 שנים שאתם במערכת החינוך מ-ז' עד י"ב, לא היה דבר שלא עברתם, אני חושב. מגפה עולמית, מחאות, מלחמות, כל הדברים האפשריים הם עברו בשש השנים האלה, ועצם זה שהם הצליחו לסיים, לא מובן מאליו.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: הילדים שהיו בכיתה א' כשהתחילה הקורונה, היום הם עולים לחטיבה.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: בדיוק. ואלה שמסיימים, ב- ז' התחילו עם הקורונה.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: אני רוצה רק לסיים. אז, כאלה שהם היום הנוער, חטיבה וזה, הם על אחת כמה וכמה. רק משפט אחרון, בהקשר של הצופים, מה שרציתי להגיד לך ואני אמרתי לך את זה גם בעבר, אבל אני חושבת עוד ביתר שאת, אני חושבת שצריך להיכנס יותר למעורבות של תוך השבטים ומה שקורה בלילה. לא לחשוב שהצופים זה הכר השקט לכל דבר. אפרופו מה שאתם מדברים על חורשת דרזנר וכל זה, צריך לבוא ולהיכנס למעורבות הרבה יותר פעילה וגם אני חושבת שהעירייה צריכה לשים יותר בזה. אני גם אמרתי את זה, לשים אפילו יותר משאב, מינהל הקהילה, אני יכולה לדבר איתך פרטנית על מה, אני חושבת שלא מספיק. אנחנו אומרים "אוקיי, זה הצופים וסבבה".

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: אסף, יש אפשרות לקלוט יותר מבקשי מקלט-חסרי מעמד בשבטים של הצופים? יש אפשרות כזאת?

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: מי שרוצה, מוזמן. יש הרבה.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: יש לנו שני שבטים של קהילה זרה. יש את שבט איתן-

אפרת מייקין-כנפו, מנהלת הרשות לחוסן ושוויון חברתי: יש את שבט איתן שהוא צבוע רק קהילה זרה?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: יש את שבט איתן שהוא 300 ומשהו חניכים, ויש את בית דני שהוא לדעתי כבר 180 חניכים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: גם בצבר יש קצת.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: זה לא מעט, תחשבי, מתוך המסה הכללית שיש לך, זה המון.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: אלו המסגרות הכי גדולות בעיר לקהילה זרה. ורק התייחסות קטנה, ציפי, למה שאמרת. אנחנו בשנתיים האחרונות מפעילים תוכניות מניעה שאנחנו נכנסים לתוך השבטים עם ארגונים ועושים שם עבודת עומק בנושא מיניות בריאה ושימוש בחומרים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: וסמים וכל הדברים האלה צריכים לדבר אותם ולהיות הרבה יותר אינטנסיביים לגביהם.

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: וחניכים מכיתה ט' ומעלה עוברים סדרה של שלוש סדנאות בנושא ואנחנו ממש נכנסים לנושא הזה גם אנחנו.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: וגם אם הם נשארים עד הלילה, שיהיה להם.

חיים גורן, יו"ר: תודה. מוטי?

מוטי רייף, חבר מועצה: אני רק רוצה לסכם. שולה דיברה על הזנחה. בסוף, צריכת סמים וצרכני סמים, היו תמיד לאורך השנים. א', זו הזדמנות טובה להגיד לכל אחת ואחד מכם פה, באמת, אתם עושים עבודה מדהימה והלוואי וכולנו היינו יכולים באמת שיהיו לנו תקציבים גבוהים כדי שנוכל לטפל בכל בני ובנות הנוער. אני יכול לומר, מהעשייה הקטנה שלי יחד עם שותפתי אפרת, אם יש משהו שאנחנו יכולים לקחת חלק וכן לעזור או בחשיבה איך כן להגדיל את התמיכה ואת העזרה לבני ובנות הנוער, אני רואה את זה מהפרויקט שלנו, מקרן האימהות, איזה כיף זה שיש לנו באמת מאות של ילדות וילדים, יש לנו ילדות וילדים שהולכים לשלושה חוגים בשבוע, אין מה לאכול בבית. אגב, אנחנו נדבר אחרי זה כי אני אשמח להסביר

לכם איך אפשר להגיע, כי יש לנו מקום, באמת, אין לנו גבול כרגע. אז, קודם כל, באמת תודה רבה לכל אחד ואחד מכם.

חיים גורן, יו"ר: את רוצה להתייחס, לנה?

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: כן, בקצרה. בתחילת הדברים, דיברתם על כל הנוכחות של סל"ע בגינות, ובמיוחד בדרום-מזרח העיר, דרום-מערב העיר. זה פתרון, מה שנקרא, "לקרר את הזירה". זו מניעה מצבית. הסל"ע תגיע, זו תהיה הרתעה לרגע, אבל בסופו של דבר, זה לא משהו שפותר בעיות. זה יפתור בעיה לאותו יום, לאותו ערב, אולי יום למחרת. אנחנו צריכים לראות איך לפתור בעיה לטווח ארוך. עכשיו, זאת עבודה הרבה יותר קשה, נכון שדובר כאן על כוח אדם שחסר, אבל נוכחות של מבוגר משמעותי, גם איילת נגעה בזה, זה הפתרון. זה פתרון שהוא ארוך, אבל זה פתרון שהוא הרבה יותר אפקטיבי, כי ברגע ששם בחוץ, בדרום-מזרח העיר, בדרום-מערב העיר, יכול להיות שגם בצפון העיר, ברגע שיהיו מבוגרים שהם מבוגרים משמעותיים, שהם אלו-

מוטי רייף, חבר מועצה: מבוגר ותשומת לב. מה ששאלתי אתכם. לפני שבועיים נתתי הצעה ל- 40-50 בנות נוער, נערות בסיכון, כשהגעתי שם והסתכלתי מהצד, תקשיבו, הם עשו שם בלאגן, הם הפריעו, הם לא הקשיבו לאף אחד, אוקיי? ואז נעמדתי מולם. תקשיבו, שעה וחצי הבאתי להם הרצאה ואף אחת לא פצתה הגה.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: אז זה בדיוק זה, רציתי להביא את הדוגמה שלך.

מוטי רייף, חבר מועצה: סיפרתי לך מקודם, כשיצאתי מהמקום, נכנסתי לאוטו והתחלתי לבכות. כל כך רגשו אותי, הילדות האלה. פתאום את רואה ששעה וחצי, ילדות שבאמת, בואי, הן מופרעות לגמרי עם מה שהן עשו, רגע לפני שאני

עליתי מה שהן עשו למדריכות שלהן. אוקיי? אני ראיתי שעוד שנייה הן גומרות אותה. אבל כשיצאתי החוצה, זה כל כך ריגש אותי לראות איך הן באמת כל כך קשובות, כולן.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: אז, זה העניין. מבוגר משמעותי, אם לפרוט את זה ב-3 מילים, זה מישהו שישתכל וידע לזהות, זה מישהו שייגש וישאל אותך "מה שלומך" וינהל איתך שיחה משמעותית אחת "אכלת? ראית? מאיפה אתה?", וזה שידע שהוא גם יבוא יום אחרי זה וכבר אותו נער או נערה הם יכירו אותו ובפעם השלישית הם יבואו, ואולי גם יפתחו את הבטן ואת הלב לספר, וככה נוכל גם להפנות אותם. אז, זה פתרון לטווח יותר ארוך, ונכון, צריך כוח אדם, חיים, חייבים כוח אדם.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: יש גם בעבר הירקון את התופעות האלה? מישהו יודע להגיד?

אסף יצחקי, מנהל המחלקה לנוער וצעירים: של מה? שימוש בחומרים?

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: ליאור, בעבר הירקון, גם מבחינת המשטרה, רוב התופעות במרחב הציבורי לא נמצאות שם כי הנוער נודד יותר למרכז העיר. האם התופעה של שימוש בחומרים ושתיית אלכוהול? היא קורית, אבל קורית יותר בבתים.

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: אלימות, דברים כאלו, סכינים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: כן. כוכב הגינה של נופי ים, למשל, שנה שעברה הייתה גינה בסיכון סופר גבוה, הינה, הם מכירים את זה, הגינה של כוכב הצפון, הכניסה לכוכב הצפון בלילה מאוחר, זו גם גינה של נוער hangout עם הכול, עם כל התחמושת. יש כמה גינות מאוד ידועות לסל"ע. מה?

חיים גורן, יו"ר: כן, אני אומר שזה קצת פחות מבחינת הכמויות, אבל זה נכון שזה גם קיים.

ציפי ברנד, ס' ראש העיר: כן, אבל יש את המקומות שהם יודעים לבוא בשביל לייצר את האינטראקציות האלו.

חיים גורן, יו"ר: לנה, אני רק אומר לך, שתביני שמבחינתנו, כמו שאנחנו רואים את הדבר הזה, אני אגיד את זה באופן מאוד כללי, כמובן שזה לא מדויק לגמרי, אבל בגדול סלי"ע נותן מענה לשכנים מסביב. הצוותים של הנוער, נותנים מענה לנוער. סלי"ע לא נותן מענה לנוער, סלי"ע נותן מענה לשכנים לא יהיה בלאגן מתחת לבית.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: חד משמעית. חיים, אני איתך, בואו, אני גם באה ממשרד מסוים שסלי"ע זה בנפשו. אבל, ברגע שמגיעה ניידת עם צ'קלקה או עם אורות, אז זה עושה הרתעה, זה עושה רוגע ושקט, אבל זה לא הפתרון לטווח ארוך. יש המון-המון, זה ככה במבט מהצד, יש פעילויות מאוד יפות ועם תכנים מטורפים, צריך לחשוב איך מגישים מידע באיזשהו עלון גם לכלל הילדים-בני נוער וגם לכלל אנשי המקצוע, אגפים, מחלקות שנמצאים כאן, וגם נבחרים ציבור שהם גם הפה של התושבים. אז, ברגע שיהיה איזשהו משהו אחד שכל האגפים וכל המחלקות ידעו מה קורה בקיץ, אז גם יהיה יותר קל. אולי זה ככה מהצד, ואני לא ממשיכה.

שולה קשת, חברת מועצה: עלו לי פה כמה רעיונות ממה שעלה פה. אני הייתי רוצה להציע כמה דברים. ראשית, לפרסם בכמה שפות ברחבי השכונות, פעילויות ולאן אפשר להירשם וכולי. לנסות לעשות פעילויות מיועדות הורים וילדים, שמיועדות לכך. לשלב בתוך, נגיד, סלי"ע, או ההתנדבות במטרה, גם חבר'ה מהקהילות הזרות, נגיד מבקשי המקלט וכולי, ואז

המגע עם אותן קהילות, בני הנוער, יהיה הרבה יותר נגיש, גם אולי פחות אגרסיבי וכולי. ואני באמת רוצה למצוא פתרון לשלב. למשל, אני גם עם הכובע שלי כמנכ"לית תנועת "אחותי", אנחנו מכירות הרבה מאוד פעילים ומתנדבים חבל על הזמן מהקהילה האריתראית ומהגרות העבודה שאפשר לשלב אותם בהתנדבות, גם לניידות.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: זו תוכנית שמתחילה ברוגוזין. קודם כול, יש תוכנית "מסע", תוכנית מסע זו תוכנית של.

שולה קשת, חברת מועצה: רגע, אבל לא סיימתי את דבריי.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: לא, רק להמשיך את מה שאת אומרת על הפעילות. זה קורה ברוגוזין. שוטר, בלש נוער, שכל פעם, פעם בשבוע, נמצא בבית ספר רוגוזין ומעביר תכנים גם של המשטרה.

שולה קשת, חברת מועצה: לא דיברתי על זה.

יואב הרץ, מנהל התכנית למניעת אלימות: רגע, כולל יוזמה שאנחנו רוצים לקחת אותם לפעילות התנדבותית בשכונה.

שולה קשת, חברת מועצה: יפה. זה מה שאני הצעתי גם לחנן לא מזמן, ואנחנו נשמח גם לשתף פעולה עם זה, אנחנו מכירות הרבה מהקהילה שאפשר להיעזר בהם ולשנות את המצב דרך זה. ואני חושבת שזה צריך גם להתלוות על ידי תקציב לשיקום של מחוסרי הבית, של המכורים, משהו הוליסטי באמת, ולא כאילו שנגיד אם יש מחוסר בית, למשל, בגינת העלייה, אז במקום לגרש את סוחרי הסמים, באים ובוועטים בבטן של מחוסר בית ששוכב שם על הספסל. תודה.

חיים גורן, יו"ר: תודה רבה. טוב, אני אסכם, ברשותכם, אלא אם כן עוד מישהו שכת או רוצה להתייחס למשהו. אוקיי, אז אני אסכם ברשותכם. נושא כוח

האדם. קודם כל, נשב על זה עם יואב ונראה מול הנהלת העירייה אם אנחנו יכולים לתגבר. עוד פעם, אני כבר אומר לכם מראש, בסוף זה המון תוצאות של ניסוי וטעיה והבנה של מה חסר כצורך קונקרטי, כי אני יכול לבוא למנחם ולהגיד לו "תשמע, חסר כוח אדם, תשים עוד 100 אלף שקל", סתם דוגמה, "פה או פה או פה", לא משנה. אבל, זה הרבה יותר משמעותי וההתכנות של זה תהיה הרבה יותר גבוהה אם אנחנו נגיד "תראו, ביולי, בפארק החורשות, עם 20 ילדים של זה וזה, לא מצאנו מענה, תיתן לנו איש אחד פה או איש אחד שם ככה וככה", זה המענה. כמה שנהיה יותר קונקרטיים.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: אני יכול להגיד על זה משהו?

חיים גורן, יו"ר: כן.

דרור קורת, מנהל מרחב קהילתי דרום-מזרח: יש פרויקטים שנאמרו שהם מדהימים, של הנוער, של שיחה לילית, של הכל. זאת אומרת, אולי במקום להמציא את הגלגל, צריך יותר צוותים.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: אבל, דרור, אנחנו יכולים. מה שחיים אומר זה שתגיד איפה הפער וידאג להעביר את זה.

חיים גורן, יו"ר: בוא נגיד, חסר לנו צוות אחד במרחב כפר שלם, כי זיהינו שם פער של 20 נערים שאין לנו, בסדר? כמה שנהיה יותר מדויקים, יהיה לנו יותר קל להשלים את הפערים. חוץ מזה, אני חושב שאנחנו צריכים לחשוב, זה קצת יותר קשה, יואב, אבל אנחנו כן צריכים לחשוב על כל מיני, נקרא לזה "כוח אדם מתגבר", אני פה רשמתי לעצמי כמה נקודות ספציפיות, אבל אפשר לחשוב על עוד דברים. אחד, אלו עובדי העירייה, לחשוב על עובדי עירייה שאפשר לגייס אותם להתנדבות בלילות ואולי אפילו לשפות אותם בשעות אחרי זה.

שולה קשת, חברת מועצה: חברי מועצה. אני מוכנה להתנדב.

חיים גורן, יו"ר: הוא מתנדב בלילה, הוא יכול להגיע למחרת בעשר בבוקר לעבודה, מבחינת שיעור נוכחות. סתם אני זורק דוגמה יצירתית שאולי בן אדם יגיד "וואלה, זה גם מעשה טוב וגם אני יכול להגיע יותר מאוחר לעבודה, למה לא?". חבריה שביעיסטים-שמיניסטים, כלומר חבריה בוגרי יא"י-י"ב, מחפשים עבודה. אני יודע, בתקופות קיץ האלה הרבה מאוד מחפשים עבודה, רוצים לעבוד, רוצים להרוויח כמה גרושים. חלק גדול מהם, אסף, אני מניח שיש הרבה שהם מדריכים גם ככה בתנועות נוער או עברו קורסים של מני"שים וכאלה, בואו ניתן להם עבודה, נתגבר צוותים, אני לא אומר לשלוח אותם לבד, אבל אני אומר שבמקום שיהיה צוותים עם שני חבריה של רשת חברתית אז יהיה אחד ושלושה שמיניסטים שיתגברו אותו, ייתנו את המעטפת הזאת. אז, אולי גם על זה אפשר לחשוב, להעסיק בני נוער בדבר הזה וזה שני ציפורים במכה.

שולה קשת, חברת מועצה: מכלל הקהילות, חיים. מכלל הקהילות המגוונות.

חיים גורן, יו"ר: ואני אומר, אמרתם מבוגר משמעותי, אני חושב שגם מודל לחיקוי של בן נוער, בוגר י"א-י"ב שהוא בא ומסייע זה חשוב.

איילת מרידור, מנהלת אגף רווחה חינוכית: זה רק מקצוע, צריך למצוא את המודל הנכון. כלומר, אתה צודק.

חיים גורן, יו"ר: בדיוק. צריך למצוא איך עושים את זה נכון, זה מודל חשוב. בסוף אנחנו נותנים להם אחריות. אנחנו שולחים אותם, אסף, למחנות קיץ להיות אחראים על ילדים, נכון? אני בזמנו זוכר שהייתי מדריך בבני עקיבא, אני זו לא דוגמה טובה כי, לא הייתה שם הרבה אחריות... אבל יש חבריה אחראיים ורציניים שיודעים לעשות את זה, אבל אני חושב שזה. ובנות שירות, יואב, חלק מבנות השירות מסיימות, כי בעצם הן עבדו בתקן של

בית ספר, הוא הסתיים, צריך לראות איך אנחנו אולי שואבים אותן
למשימות נוספות.

גיל קזמיר, מנהל מרחב קהילתי דרום-מערב: גם ש"שיניים שנגמרת שנת השירות שלהם
והגיוס רחוק.

חיים גורן, יו"ר: כל מיני כאלה שיש להם כאילו איזשהו, מסתיימת המסגרת ואתה אומר
בוא ננסה להמשיך איתם קדימה והלאה.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: חיים, סליחה, אין בעיה לגייס
עוד בנות שירות, אני יכולה לפנות לשירות לאומי?

חיים גורן, יו"ר: כן.

לנה פיטמן הבר, מנהלת מחוז ת"א במשרד לביטחון פנים: רק תגדירו צורך.

חיים גורן, יו"ר: בסדר, אז בבקשה, בואו נגדיר צורך ונפנה לשירות לאומי וננסה להביא
עוד בנות. כמו שאז הם הציעו לנו, נכון? במלחמה הם הציעו לנו?

ליאור שפירא, ס' ראש העיר: במלחמה, כן.

חיים גורן, יו"ר: בסדר גמור. המון המון תודה לכולם על הפעילות המבורכת. שתהיה לנו
בהצלחה.

תום הדיון